

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
PUBLISHED BY UNWLA, INC.

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

3 | 2021
ТРАВЕНЬ | MAY

НАШЕ ЖИТТЯ

Видає Союз Українок Америки
вісім разів на рік

Головний редактор: Романа Ляброс
Україномовний редактор: Лариса Тополя
Редакційна колегія:

Маріянна Заяць – голова СУА
Надя Нинка, Ока Грицак, Анна Кравчук,
Софія Геврик, Оксана Лодзюк Кривулич,
Наталія Павленко

OUR LIFE

Published eight times per year by the Ukrainian
National Women's League of America

Editor-in-Chief: Romana Labrosse
Ukrainian-language editor: Larysa Topolia
Editorial Board:
Marianna Zajac – UNWLA President
Nadia Nynka, Oka Hrycak, Anna Krawczuk,
Sophia Hewryk, Oksana Lodziuk Krywulych,
Natalia Pawlenko

Канцелярія СУА та адміністрація журналу
«Наше життя» / UNWLA & Our Life:
203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706
Telephone: 212-533-4646
E-mail: office@unwla.org (канцелярія)
E-mail: OurLife@unwla.org (редакція)

Адміністратор: Оля Стасюк
Канцелярські години: вт, ср, чт: 12 п.п. – 8 п.п.
Administrator: Olha Stasiuk
Office hours: T/W/Th 12–8 p.m.

Periodicals Postage Paid at Rochester, NY
and at additional mailing offices. (USPS 414-660)
POSTMASTER – send address changes to:
Our Life, 203 Second Ave., New York, NY 10003
© Copyright 2021
Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Дизайн та друк:
Custom Design and Print Inc.
877-468-0102 | DesignAndPrintAgency.com

ISSN 0740-0225

\$3 Один примірник / Single copy
\$45 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscrip-
tion for non-members in the US
\$50 У країнах поза межами США / Annual subscription for
non-members outside the US

Членкині СУА одержують «Наше життя» з оплатою членської
вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується
про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членкині
СУА – \$50.

Our Life magazine is included in UNWLA annual membership dues,
payable through the member's branch. Subscribers are sent renewal
letters. Annual dues for UNWLA members-at-large: \$50.

ЗМІСТ • CONTENTS

ДУМКИ ГОЛОВИ • FROM OUR PRESIDENT

- 4 Слово Голови СУА. Маріянна Заяць
- 5 Reflections from the UNWLA President. Marianna Zajac

НАШІ МАМИ • OUR MOTHERS

- 6 Дві розмови з мамою. Аліна Акуленко
- 15 My Mother and Lady Gaga. Marta Zielyk
- 16 День матері. Отець Крилошанин Еміліан Шараневич

КУЛЬТУРА • CULTURE

- 3 «Повиймаю на світ білий рушники...» Леся Дмитерко
- 11 Лесі Українці на 150-річчя. Ніна Гаврилюк (Шмурікова)
- 17 Іде весна. Тетяна МакКой
- 18 The Ukrainian Museum: In Bloom. Prof. Jaroslaw Leshko
- 26 Хліб, борщ і не тільки... Маріянна Душар
- 30 «Мою родину катували на Донбасі, я розповідаю її історію
у своїх картинах». Ганна Твердохліб
- 32 Пам'ятні монета і банкнота «До 150-річчя від дня народ-
ження Лесі Українки»

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ • BRANCH NEWS

- 7 Передвеликодній подарунок від вільних членкинь СУА
для української молоді з особливими потребами. Олена
Данилюк
- 8 Свято «З Днем народження, Лесю!» в Окрузі Нью Йорк СУА.
Лідія Корсун
- 12 Косівська мальована кераміка. Надія Дейчаківська
- 14 Підтримуємо тих, хто має потреби. Ірена Григорович

БЛАГОДІЙНІСТЬ • GIVING

- 13 СУА / UNWLA
- 25 UNWLA Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

НОВИНИ ЦЕНТРУ СУА З ЖІНОЧИХ СТУДІЙ

- 17 Новий навчальний семестр у Центрі СУА з жіночих студій.
Галина Теслюк

OUR HEALTH

- 20 Women's Health: Where Are We Now? Dr. Areta Podhorodecki
- 33 Mothers and Fathers and Family Love. Dr. Ihor Magun

НАША СУЧАСНИЦЯ • WOMEN IN OUR WORLD

- 22 Ukrainian Women in the U.S.: Demographics. Dr. Oleh Wolowyna

ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ

- 34 Стефанія Оглаб'як-Дацків. Рома Дигдало
- 34 Ксеня Кучер. Рома Дигдало
- 35 Анна (Нуся) Гембара Саф'ян. Рона Саф'ян, Люба Штанська

НАШИМ ДІТЯМ

- 36 Конвалії. Любов Дмитришин-Часто

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

- 38 Плячок «Вишиванка». Іра Онишкевич

Наша обкладинка. Леся Українка зі своєю матір'ю Оленою Пчілкою. Ялта, 1898.
Our cover. Lesya Ukrainka with her mother, Olena Pchilka. Yalta, 1898.

Повиймаю на світ білий рушники...

Леся Дмитерко, Львів

У культурі кожного народу є речі, що яскраво зображають його особливі національні цінності. В Україні одним з таких символів є вишиванка — своєрідний унікальний код українського етносу з зашифрованими оберегами та знаками. На підтвердження своєї автентичності та заради вшанування традицій свого народу 20 травня українці всього світу одінують свою найкращу або найціннішу вишиванку.

Редакція та авторка поезії Леся Дмитерко вітає читачів журналу з **Днем вишиванки** — тієї, орнаменти якої символізують силу духу та енергію любові. Нехай це свято зітре кордони та об'єднає українців, розкиданих по всьому світу!

*Повиймаю на світ білий рушники, сорочки,
обережно випростую складки та торочки.
Вслід за ними — всі серветки, легкі, як хмаринка,
в них і хрестик, і мережка, і гладь, і низинка.
Яворівкою подушки, давні, серцю милі,
де орнаменти гуцульські, як магічна сила.
В них шановані кольори, візерунки вічні,
сила духу та любові, пісня автентична.
Дарувала орнаменти матінка-природа,
вишиванки у господі — настрої і добробут,
в них енергія любові, заряд емоційний,
символ світла та свободи і посаг безцінний.
По канві, на мішковині, муліне нитками
у зимовий довгий вечір шили я та мама.
Розпочну весняну справу любу та нехотру:
перетягну через воду, хай перейдуть вітром.
Хай їм сонце усміхнеться весняної днини,
хай їм вклоняться в пошані клен і яворина.
Попрасую і в світлиці покладу на свято,
не усі, а лиш найкращі, душу милувати...*

Автентичні вишиванки
Л. Дмитерко та її мамі. (Фото автора)

Vyshyvanka Day (Embroidery Day) is celebrated on the third Thursday in May, which this year falls on May 20. The holiday was initiated in Ukraine in 2006; today, Ukrainians around the world wear traditional embroidered shirts on Vyshyvanka Day as a demonstration of their national identity and a celebration of Ukrainian culture. Ukrainian embroidered shirts are more than just decorative garments — they are a statement that we are all united by our Ukrainian heritage.

СЛОВО ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Маріянна Заяць

Звернення до учасників свята «З Днем народження, Лесю!», присвяченого 150-річчю від дня народження Лесі Українки, яке організувала Округа Нью Йорк 25 лютого 2021 р. в режимі онлайн. Від імені голови СУА звернення зачитала її 1-ша заступниця Лідія Яхницька

Упродовж 2021 року, коли Україна у співпраці з ЮНЕСКО на національному та глобальному рівнях святкуватиме 150-річчя від дня народження Лесі Українки, маємо нагоду пригадати нашу славну поетесу, її авторитет не тільки в Україні, але й у цілому світі! Ми, як членки поважної жіночої організації, вклоняємося цій жінці, яка залишила такий вагомий спадок для українського жіноцтва!

У газеті «*Ukrainian Weekly*» за 6 серпня 1938 р. було написано: «Коли ми згадуємо, що сьогодні, рівно 25 років тому, перегритими від спеки вулицями Києва пробивалася похоронна процесія, що несла посередині нерухому постать жінки середнього віку, чиє вразливе та розбите хворобами тіло пройшло шлях усєї плоті, але її незламний дух і мужність залишилися, щоб розпалити серця та розум майбутніх поколінь...» І завдання кожного з нас, як і СУА в цілому — підтримувати це полум'я живим у серцях і умах наших нащадків.

Ми це робимо багатьма способами. Є відділи СУА, які обрали Лесю Українку своєю патронкою, деякі — у момент створення відділу, і це рішення не було легковажним. Серед таких відділів: 10-й (Округа Філадельфія), 14-й (Атланта, далеко віддалений відділ), 62-й (Глен Спей, Округа Центральний Нью Йорк), 73-й (Бріджпорт, Округа Нова Англія), 99-й (Вотервліт, Округа Центральний Нью Йорк), 107-й (Сан Госе, далеко віддалений відділ, Каліфорнія), 140-й (Округа Чикаго) — наш наймолодший відділ. Крім того, всі відділи СУА по всій Америці відзначали ювілейні дати життя і творчості видатної української поетеси.

Назву лише найважливіші досягнення СУА з ушанування Лесі Українки.

- 1937 р. СУА долучився до викупу будинку у с. Колодяжному на Волині, де народилася поетеса.
- 1947 р. СУА видав англomовний переклад творів Лесі Українки д-ра Персифала Канди «*Spirit of Flame – Дух Полум'я*» для того, щоб надати можливість не україномовному читачеві дізнатися про геніальну поетесу.
- 1961 р. До 90-річчя від дня народження Лесі Українки у Культурному парку міста Клівленд 33-й Відділ СУА і Округа Огайо спорудили пам'ятник Лесі Українці. І ця подія була визначною у житті всієї української спільноти!
- 2003 р. З ініціативи та завдяки фінансуванню СУА видана книга «*Листи так довго йдуть: Знадоба архіву Лесі Українки в Слов'янській бібліотеці у Празі*» за листами Лесі Українки та її рідних. Листи вважалися втраченим. Ця спадщина нараховує 184 листи!
- 2 березня 2021 р. Відбулася онлайн-лекція Сергія Романова у створеному СУА Центрі з Жіночих Студій при УКУ (Львів) на тему «Леся Українка у векторах модерної ідентичності. Біографія і творчість». Зауважу, що Сергій Романов — доктор філологічних наук, доцент, завідувач кафедри теорії літератури та зарубіжної літератури Волинського національного університету ім. Лесі Українки. (Запис лекції можна подивитися на нашому вебсайті <https://unwla.org> за посиланням: <http://lektoriy.ucu.edu.ua/>).

Через пандемію відкладено на 2022 р. дуже амбітний і важливий проєкт: СУА співпрацюватиме з Українською капелою бандуристів Північної Америки з метою проведення пам'ятних концертів, присвячених 150-річчю від дня народження Лесі Українки. Будемо закликати всі наші округи до участі у цьому унікальному проєкті!

Повернемося до с. Колодяжне на Волині, коли у 1937 р. СУА долучився до викупу будинку-садиби сім'ї Косачів під музей. Саме тут довгий час, разом з сім'єю, жила та писала свої чудові твори Леся Українка. Директорка музею Олена Ваятко та завідувачка музею Ольга Бойко звернулися до нас з проханням допомоги музеєві. Пропонуємо союзницям, відділам, а також всім, хто любить творчість нашої славної поетеси та розуміє значущість збереження її спадщини для майбутніх поколінь, приєднатися до запропонованого проєкту, а саме підтримати Музей імені Лесі Українки! Лист з деталями був надісланий усім головам відділів і СУА буде розвивати цей проєкт протягом року.

25 лютого є безпосереднім днем народження Лесі Українки. Однак заохочую членів СУА продовжувати святкування славного ювілею літературного та патріотичного генія українського жіноцтва упродовж усього 2021 року! Через пандемію складно втілювати наші плани, але ми з надією та нетерпінням чекаємо на відомості про те, що наші відділи досягнуть у цьому незвичайному році з метою вшанування Лесі Українки.

REFLECTIONS FROM THE UNWLA PRESIDENT

Marianna Zajac

Address to the participants of the "Happy Birthday, Lesiu!" event celebrating the 150th anniversary of the birth of Lesya Ukrainka, read on behalf of the President of the UNWLA by Lydia Jachnycky, 1st Vice President

This year, as Ukraine and all UNESCO member states around the globe celebrate the 150th anniversary of Lesya Ukrainka's birth, we have the opportunity to remember our great poetess and the influence she had not only in Ukraine but throughout the world! We, as members of a respected women's organization, bow before her and the significant legacy she left for Ukrainian women!

On August 6, 1938, *The Ukrainian Weekly* wrote: "When we recall that exactly twenty-five years ago today, through the heat-laden streets of Kiev a funeral procession wended its way, bearing in its midst the still form of a middle-aged woman whose frail and disease-wracked body had gone the way of all flesh but whose indomitable spirit and courage had remained to kindle the hearts and minds of future generations."

And so it is the duty of each of us, and of the UNWLA as an organization, to keep this flame alive in the hearts and minds of future generations!

We do this in many ways. Several UNWLA branches chose Lesya Ukrainka as their patroness, a decision that was not taken lightly at the time of the branches' establishment: Branch 10, Philadelphia; Branch 14, Atlanta; Branch 62, Glen Spey, NY; Branch 73, Bridgeport, CT; Branch 99, Watervliet, NY; Branch 107, San Jose, CA; and Branch 140, Chicago, our youngest branch!

I will share only the most important achievements of the UNWLA in honor of Lesya Ukrainka:

- In 1937, the UNWLA joined with others to purchase the home where the poetess lived in the village of Kolodiazhne in Volyn.
- In 1947, the UNWLA published an English translation of Lesya Ukrainka's works, *Spirit of Flame*, to enable non-Ukrainian-speakers to learn about the poetess's genius.
- In 1961, on the 90th anniversary of Lesya Ukrainka's birth, Branch 33 and the Ohio Regional Council erected a monument to Lesya Ukrainka in Cleveland's Ukrainian Cultural Garden – a great event in the life of the Ukrainian community!
- In 2003, the UNWLA initiated and funded the publication of *Letters Travel So Long*, an archive of the personal correspondence of Lesya Ukrainka and her family that had been considered lost but was found in the Slavic Library in Prague. The archive covers 1888–1945 and includes the full text of 184 letters.
- On March 2, 2021, Serhiy Romanov presented an online lecture at the UNWLA's Center for Women's Studies at the Ukrainian Catholic University in Lviv: "Lesya Ukrainka in the Vectors of Modern Identity: Biography and Creativity." Romanov is Doctor of Philology, Associate Professor, Head of the Department of Theory of Literature and Foreign Literature, Volyn National University named for Lesya Ukrainka. (A recording of the lecture can be viewed on our website, <https://unwla.org>, at the link <http://lektoriy.ucu.edu.ua/>)

Due to the pandemic, a very ambitious and important collaboration with the Ukrainian Bandurist Chorus of North America – a series of memorable concerts dedicated to the 150th anniversary of Lesya Ukrainka's birth – has been postponed to 2022. We encourage the cooperation of all our branches in this unique project!

Returning to the village of Kolodiazhne where in 1937 the UNWLA helped purchase the home-estate of the Kosach family to serve as a museum: Lesya Ukrainka and her family lived there for a long time, and she wrote her wonderful works there. The director of the museum, Olena Vazhatko, and its head, Olga Boyko, reached out to us for financial help. We ask our members, branches, and all who love the creativity of our famous poetess and understand the importance of preserving her heritage for future generations to join this project. Help us support the Lesya Ukrainka Museum! A letter with details was sent to our branch presidents, and we will work to further develop this project during the year.

Lesya Ukrainka's birthday is February 25, but I encourage our UNWLA members to continue celebrating the anniversary of the birth of this literary and patriotic genius of Ukrainian women throughout 2021! The pandemic has made it difficult for us to implement all our plans, but we look forward to hearing what our branches will achieve in this extraordinary year to honor Lesya Ukrainka.

ДВІ РОЗМОВИ З МАМОЮ

Аліна Акуленко, філолог, кандидат наук

Мама краще знає

Мама краще знає. Тому нагадала мені давню байку про колоски у полі. Одні — високі, до сонця пнуться, золотом виблискують, здалеку їх видно.

Інші ж втомлено схилилися до землі — не помітиш одразу. Ні золота, ні гонору.

— Так ті, нахилені, — із зерном просто.

— Дякую, мам...

Де спить Бог

— А Бог де спить?

Ми — вечеряємо. Мені років з п'ять і я хожу до звичайного дитячого садка зі стандартним набором радянських ідеологічних ранків. Тож запитання заскочує маму настільки зненацька, що замість того, щоб сказати, що Бога немає, вона каже, що Бог ніколи не спить, бо у нього багато роботи.

— Ніколи-ніколи? — уточнюю. Вона впевнено киває. І тоді я пропоную їй свій варіант:

— Ні, мамо, він спить. У хлібі.

Мені давно — не п'ять. І мама тепер дивиться на моє життя з неба.

Але і досі, коли ламаю хліб, думаю: як спалося Богові сьогодні, чи добрі снилися сні і чи зручно йому ночувати у свіжих житніх багеттах?

Про листи до редакції • Letters to the Editor

Ми раді вашим листам до редакції. Будь ласка, вкажіть в них своє ім'я та номер і місце знаходження вашого відділу. Також повідомляйте свій номер телефону та електронну адресу.

Листи не повинні перевищувати 250 слів. Якщо ваші листи будуть публікуватися, то редакція залишає за собою право редагувати їх щодо обсягу, зрозумілості, ввічливості, коректності й точності. Будь ласка, надсилайте свої листи на електронну адресу журналу OurLife@unwla.org або на поштову адресу: «Our Life», 203 Second Avenue, 5th Floor, New York, NY 10003-5706.

We welcome letters to the editor. Please sign your letter and provide your branch number, branch location, phone number, and email address.

Letters cannot exceed 250 words. If your letter is published in *Our Life*, it may be edited for length, clarity, civility, and accuracy. Please send your letters to OurLife@unwla.org or to Our Life, 203 Second Avenue, 5th Floor, New York, NY 10003-5706.

ПЕРЕДВЕЛИКОДНІЙ ПОДАРУНОК

від вільних членкинь Союзу Українок Америки для української молоді з особливими потребами

Відділ вільних членкинь США розпочав свою діяльність після святкування 95-ліття США чудовою благодійною акцією. Було зібрано кошти і передано 60 ортопедичних подушок і пошивок до Івано-Франківського геріатричного пансіонату. Мешканці отримали подарунок якраз перед Великодніми Святами. Радість від подарунка і того, що він саме від союзянок, описали так: «Ми щиро дякуємо всім українкам-жінкам Америки, усім-усім, хто допомагає і пам'ятає про нас. Усім велике-велике «дякую», яке не можемо описати словами...»

З Божим благословенням розпочалася ця акція, яку вільні членкині США обрали як суспільний проект. Історія знайомства з Маєю розпочалася з прочитаної статті, опублікованої в місцевій газеті волонтером Любою Загоровською. Мая розповіла про своє життя в геріатричному пансіонаті, бабусину науку та мрію відшукати маму. Людмила Данилюк, волонтер з Детройту, прочитала публікацію та перейнялась долею дівчини і стала її подругою, а також звернулась до відділу Вільних членкинь США, членкинею якого є її донька, з проханням допомоги всім молодим мешканцям, для яких цей пансіонат є їхньою домівкою. Союзянки з радістю підтримали проект. І незважаючи на те, що членкині розкидані у 20 штатах Америки та Канаді, під проводом зв'язкової вільних членок США Іванки Олесницької він був успішно втілений протягом місяця. Виконання першого офіційного суспільного проекту вільних членкинь США було доручено Олені Данилюк. Наші членкині хотіли, щоб подарунки були потрібні та водночас персональні. А що може бути приємнішим, ніж гарний і міцний сон та м'яка подушка-подарунок, надіслані з любов'ю?! Неможливо описати наші віртуальні збори.

Одразу були зібрані кошти і розподілені обов'язки. Щоб заохотити зібрати більше коштів, було запропоновано маленьку лотерею між членкинями відділу, де нагородою був власноруч зшитий союзячкою Дарією Романків чудовий ручної роботи плед з тризубом.

Було вирішено закупити пошивки на подушки в українського виробника, щоб підтримати український бізнес в час пандемії. І ось 24 березня 2021 р. через пів години після доставки пошивок

Олена Данилюк, від імені вільних членкинь США

приходить повідомлення про доставку пачок з подушками, а там — приємний збіг. Так трапилось, що візерунок для якісних пошивок, який був запропонований українським виробником, збігся з візерунком постільних комплектів у геріатричному будинку. Це виявилось приємною несподіванкою, яку ніхто б не міг краще спланувати. А там і подяки не забарилися — прилетіли вістки від директора пансіонату Віталія Яворського разом з фотографіями щасливих усміхнених мешканців, а також слова щирої подяки союзянкам і всім жінкам Америки, хто був причетний до цього благодійного проекту.

Ми, вільні членкині США, щиро дякуємо всім. Адже тільки громадою, разом ми можемо творити добро. Тому щира подяка Маї за те, що з добром і надією піклується про всіх, хто мешкає в Івано-Франківському геріатричному пансіонаті, і особливо про молодих людей з особливими потребами, які не мають родини, а також за те, що не боялась поділитись мріями в соціальних мережах.

Дякуємо директору, який ламає закостенілі стереотипи в Україні і будує заклад — затишну домівку для людей з інвалідністю та самотніх людей похилого віку, і дбає, щоб мешканці активно були включені у суспільне життя та були його невіддільною частиною. Подяка *MTY Transportation, LLC* і родині Федоренко з міста Стерлінг Гайтц за щедрий даток, компанії «Дніпро» — її власнику Євгену Бєу та працівникам — за знижку та пересилання, Людмилі Данилюк за невтомну підтримку та допомогу, представнику Міжнародного Ротарі клубу Андрієві Мазураку за допомогу в закупівлі пошивок і доставці до геріатричного будинку.

Фото з сайту «Суспільне Карпати»

«З Днем народження, Лесю!»

Свято з нагоди 150-річчя від дня народження Лесі Українки в Окрузі Нью Йорк

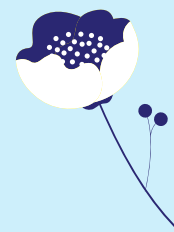
Лідія Корсун,

кореспондент українсько-американського незалежного тижневика «Час і події», заслужений працівник культури України

*Сім струн я торкаю, струна по струні,
Нехай мої струни лунають,
Нехай мої співи літають
По рідній коханій моїй стороні...*

Леся Українка

СТРУНА ПЕРША

Гордість України та світу

Упродовж 2021 р. Україна у співпраці з ЮНЕСКО святкуватиме 150-річчя від дня народження Лесі Українки — поетки, перекладачки, фольклористки, суспільно-культурної діячки, учасниці національного руху, жінки, чиє ім'я входить у триаду найвидатніших українських діячів культури: Тарас Шевченко — Іван Франко — Леся Українка. Кожен українець знає цю геніальну та мужню українку, яка прожила 42 роки, але залишила неоціненну спадщину! Її творчість надихала і надихає не тільки нас, жінок, але й ту половину людства, яку до нині називали ще сильною.

СТРУНА ДРУГА

Особливе свято для Особливої Жінки

Леся Українка — **особлива** українська жінка. І залюблені в неї союзьнянки Округи Нью Йорк США вирішили відзначити ювілейний 150-й рік від її народження теж **по-особливому**. Безпосередньо у день народження Лесі, 25 лютого 2021 р., влаштували їй театралізовані Гостини «З Днем народження, Лесю!», на які «сама» Леся запрошувала, а наприкінці дякувала гостям. І вітали її «рідні» (мати, сестра, дядько), приятелі — відомі діячі з її тогочасного оточення, а також союзьнянки і їхні діти та друзі. Гостини були цікавими, неординарними та захопливими. А ще — просвітницькими: гості-глядачі пізнали стільки цікавих фактів з життя іменинниці!

Задуманому «родинному» святу передувала чимала робота. Сім відділів округи Нью Йорк за ініціативи голови Лідії Слиж створили комітет з вшанування Лесі Українки та обрали його голову — заступницю голови округи Лесю Тополю (членкиню 64-го Відділу). Так ще одна Леся, з дитинства шанувальниця Лесі Українки та університетський викладач, стала автором ідеї свята, сценарію, слайдів-заставок і однією з ведучих разом з Надією Семчук — членкинею 21-го Відділу, референткою у справах культури округи Нью Йорк.

СТРУНА ТРЕТЯ

Багато цікавого про Лесю Українку

Усіх глядачів, які зібралися на святі, оголосили гостями іменинниці Лесі Українки, а виступ Лесі Українки (її роль зіграла союзьнянка 21-го Відділу Марія Венгер) був справді словами, виголошеними (написаними) у свій час поетесою: «Любі мої!... Я запрошую Вас на Гостини. Ви мусите приїхати, і не прожогом заскочити... Я думаю, Вам не буде у мене погано... Правда, я не маю ні жовтогарячих килимів, ні кубка з

яши, щоб Вас пригостити, але зате коло мене... єсть добрі та уважні друзі, що вміють шанувати і моїх приятелів, і мою приятель».

Із того, що говорили на уродинах Лесі, цитую лише витинки, аби щось поновити в пам'яті, або повідомити вперше.

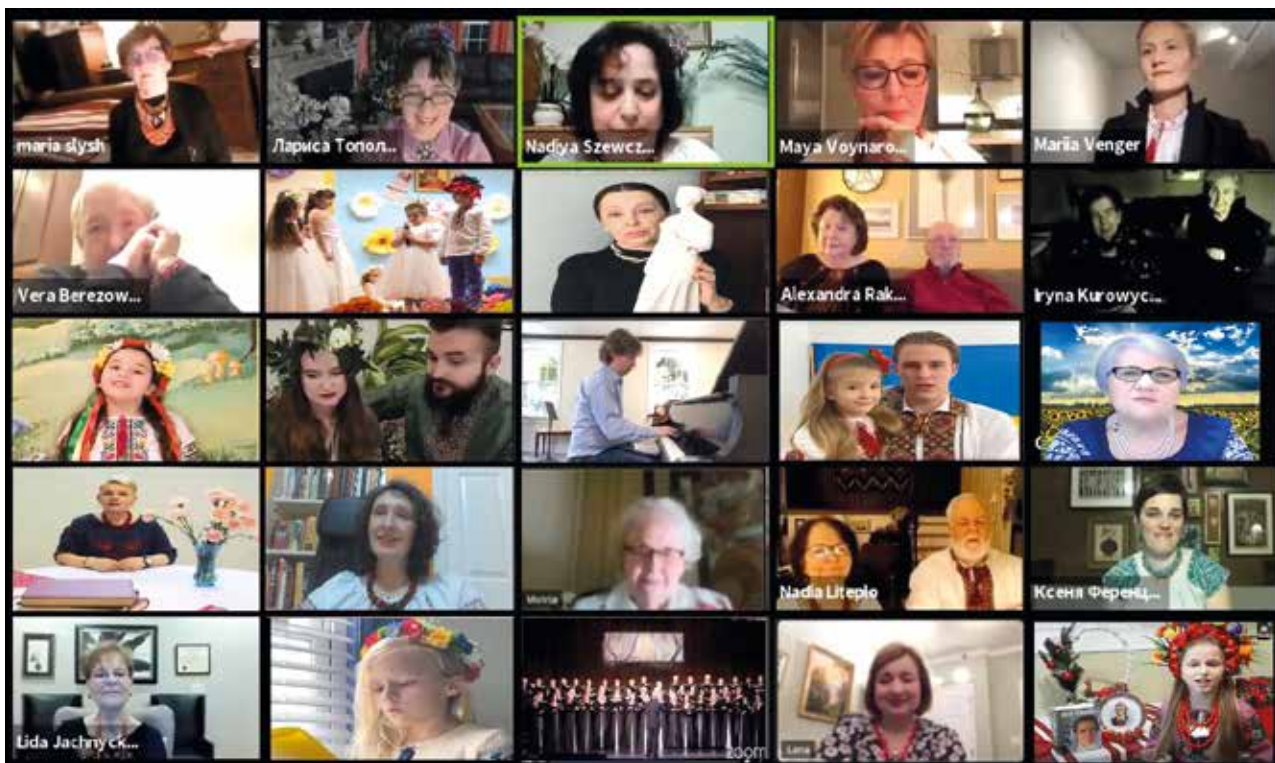
- Мати Лесі Олена Пчілка (роль союзьнки 125-го Відділу Олени Немелівської) — поетеса, фольклористка, громадська діячка, яку ведуча охарактеризувала як розумну, горду, завжди переконану в правоті своїх думок і дуже вибагливу до своїх дітей, сказала: *«У родині я переливала свою душу і думки у своїх дітей, дбала, щоб плекали вони найвищу цінність...: людську та національну гідність! І стояла на цьому самотнім воїном...»*

- Про батька Петра Косача (нащадок шляхетного роду, юрист, просвітянин), гени і характер якого успадкувала Леся (її називали «батьковою дочкою») розповіла сестра Лесі Ольга Косач устами голови 125-го Відділу Майї Войнарівської: *«Обоє вони, і батько й Леся, були однаково делікатні у відносинах з людьми... Не пам'ятаю жодного разу, щоб батько когось із нас, дітей, насварив... Він завжди радив, просив, чому так слід, а так не варто робити».*

- Для Лесі великим авторитетом був її дядько (брат матері) Михайло Драгоманов — історик та громадський діяч (роль Мирослава Немелівського), який пишався своїм впливом на Леся і порадив їй взяти псевдо «Українка». Він писав їй: *«Якщо ти, Леся, стала українською письменницею через матір, то мені, як дядьку, належить заслуга... що навів думку стати "Українкою", ...що прищепив європейську культуру й зробив з тебе непохитного... борця проти зрадництва і відсталості сучасників».*

- Приятель Лесі Українки, відомий письменник, громадський діяч Михайло Павлик, якого представив син союзьнки 30-го Відділу Олі Мидлик Артур Мидлик із сестричкою Міланою, сказав: *«Леся просто приголомшила мене своєю освіченістю і тонким розумом... це геніальна жінка».*

- Із великих українців тієї пори Іван Франко (роль приятеля союзьнок Івана Марковецького) з глибини століть нагадав хрестоматійне: *«Читаючи... писання сучасних молодих українців і порівнюючи їх зі сміливими словами Лесі Українки... думаєш, що ця хвора, слабка жінка чи не єдиний мужчина на всю новочасну соборну Україну».*

Загальне фото з учасниками свята і членами округи. (Фотоскрін Зоряни Гуцуляк)

• Із наших сучасників вітала Лесю всесвітньо відома Ліна Костенко (вісім відділів СУА носили або носять її ім'я). Союзянка 83-го Відділу Ольга Кузьмин донесла нам слова Л. Костенко: «*Всебічно освічена і високообдарована людина, Леся Українка працювала на рівні світової літератури, твори її мали загальнолюдський сенс*».

• Інша наша сучасниця — письменниця і культурний діяч Оксана Забужко — у прочитанні союзянки 64-го Відділу Зоряни Гоцуляк зосередила увагу на походженні Лесі Українки: «*І по батьківській лінії Косачів, і материнській Драгоманових Леся — остання представниця кількох століть української європейської лицарської культури, а вся творчість Лесі є її (культури) пам'ятником*».

СТРУНА ЧЕТВЕРТА *Діти для Лесі Українки*

Домініка Беркало, дочка Марії Венгер (21-й Відділ) підготувала англомовний переклад вірша «Єсть у мене одна...» Софійка, донька союзянки 30-го Відділу Лілії Балкової, прочитала вірш «Диво — українка». Десятирічна Іринка Ільків з Івано-Франківщини (м. Надвірне) продекламувала «Як дитиною було...» А 30-й Відділ показав творчість своїх дітей театралізованим уривком з «Лелії»... Виступи дітей з українським репертуаром тут, поза Україною, особливо зворушують і підтверджують слова відомого у діаспорі літературознавця Ю. Шевельова: Лесі Українці вдалося створити «*літературу єдину для великих і маленьких*».

СТРУНА П'ЯТА *«Хотіла б я піснею стати...»*

Леся Українка збирала та записувала народні пісні і сама співала. Багато її віршів поклали на музику. Одну з таких («Рання весна») виконала союзянка 21-го Відділу Надія Семчук. Підтвердженням того, що в Лесиних поезіях багато музики, був уривок з елегії «Роберт Брюс Шотландський» у виконанні союзянки 21-го Відділу Вікторії Лозовської. Не обійшли на святі віршовану драму «Лісова пісня». Колишня акторка Українського драматичного театру Івана Бернацького (Нью-Йорк) союзянка 64-го Відділу Оксана Гапюк та її чоловік Богдан Ташак зіграли невеличкий двомовний етюд Мавки та Лукаша. А Ксеня Ференцевич, колишня акторка «Студії мистецького слова Лідії Крушельницької», донька союзянки 113-го Відділу Лідії Пясецької, наживо прочитала уривки з «Лісової пісні» на тлі музики відомого в США українського композитора Ігоря Соневицького, написаної спеціально до однойменної вистави названої Студії. На тлі цієї самої музики на початку та наприкінці свята 30-й Відділ демонстрував слайдшоу світових пам'ятників Лесі Українці (автор — Віра Березовська, голова відділу).

На родинному святі згадали й про інші таланти Лесі Українки. Якби вона не стала поеткою, написавши близько 300 поезій і десятки віршованих драм, то стала б художником або музикантом. З п'яти років вона почала грати на роялі, спеціально для неї купленому і збереженому до тепер. Любила слухати та грати класику, зокрема Ф. Шопена, Е. Гріга, Р. Шумана та друга їхньої родини М. Лисенка. Тому приятель СУА піаніст Павло Гінтов зіграв на святі твори Р. Шумана та Ф. Шопена, а відомий український хор Нью-Йорку «Думка» (кер. Василь Гречинський) виконав кантату М. Лисенка на слова Т. Шевченка «Радуйся, ниво непополитая...»

СТРУНА ШОСТА *Почесні гості на святі*

Щоб розповісти або згадати якомога більше про ювілярку, на свято запросили Тамару Скрипку — відому в Україні та діаспорі наукову дослідницю родини Драгоманових-Косачів, берегиню фондів архіву Української Вільної Академії Наук в Нью-Йорку. За кілька хвилин п. Тамара розповіла багато неймовірних цікавинок про Лесю. Ліда Яхницька, як перша заступниця, за дорученням Голови СУА Маріянни Заяць зачитала на святі її «Слово» з цікавими фактами про те, що упродовж 95-літньої історії зробив СУА для збереження пам'яті про Лесю Українку. Це і участь СУА у викупі будівлі для музею (с. Колодяжне), і спорудження пам'ятника у Клівленді (штат Огайо), і спонсорвання низки видань про Лесю Українку та її листів, і інформаційна підтримка гастролей Капели бандуристів ім. Т. Шевченка, присвячених 150-річчю поетеси.

СТРУНА СЬОМА *Слова подяки від Лесі*

Марія Венгер, союзянка 21-го Відділу, що зіграла роль Лесі Українки, наприкінці свята виголосила наживо вдячне Слово ювілярки, складене за її листами. Зокрема сказала: «...Я пройшла прекрасне і складне

життя. Мені доля подарувала щастя — залиши-
ти свій слід на землі, на якій народилася...

Як приємно, що Вам могли так припасти до
серця мої вірші, коли Вам одкрите ціле море сві-
тової поезії!.. Нині здалося, що Ви зустріли мене
на порозі моєї хати і щиро тиснули мені руку...
Дякую! Бо ...люди й покоління — се тільки кільця в
ланцюгу великим всесвітнього життя, а той лан-
цюг порватися не може!»

У прикінцевому слові голова Округи Нью Йорк
США Лідія Слиж тепло подякувала всім учасникам
і гостям свята і запевнила, що 95-літній США та
80-літня його Округа Нью Йорк святкуватимуть у
майбутньому ще не один Лесин ювілей, бо «наша
організація існуватиме доти, допоки живуть на
американській землі українські жінки».

Замість епілогу

«Першопроходцями» у відзначенні Лесино
150-річного ювілею, який має продовжуватися у
США увесь 2021 рік, стали союзники округи сто-
лиці світу. Хто наступний? Адже важливо, щоб, як
«струна по струні», не переставали бриніти Леси-
ні поезії та котилася світом Лесина пісня!

Доброї дороги, нових творчих досягнень у ре-
алізації Ваших задумів, шановні подруги-союзниці!

Олег Шупляк. Лісова пісня. Леся Українка
Oleg Shuplyak. Lisova pisnya. Lesya Ukrainka

Лесі Українці на 150-річчя

Ніна Гаврилюк (Шмурікова),
м. Хмельницький

З пісненим часом Лорілеї,
В тендітнім образі лілеї,
Наш час відлунюючи дзвінко,
Повсталася Леся Українка!

В усій красі, в новім столітті,
Зміцнивши сили в довголітті,
Іде знайомою ходою
І знову кличе за собою.

Нелегко в серці українців
Палати Лесі Українці!..
Хоч відблиск гідності Майдану
Постав, наперекір обману,

По нім утрати і метання,
Колючий біль розчарування...
По нім тривоги гострі брили,
Немов іржа, надію вкрили...

Непросто в серце влити слово,
Де ти забута, рідна мово,
Де вперто цвенькають чужою —
Такі піднімуться до бою?..

Де знов відсвічує недоля,
Де наче в пастці дикій — воля,
Бо, як бандит, стоїть над вухом —
Не рік, не два — сусід з обухом...

Непросто слово в серце влити,
Щоб громом вмело говорити
З підступним ворогом: прадавнім
І власним зрадником недавнім...

Пробач нам, Лесю, що ще й досі
Одні — жирують, інші — босі;
Що мусиш зло кришити й мури,
У душі дивлячись... з купюри.

КОСІВСЬКА МАЛЬОВАНА кераміка

Надія Дейчаківська, 12-й Відділ СУА

Коли голова 12-го Відділу СУА Галя Поглід у грудні 2019 р. поділилася вісткою, що Косівська мальована кераміка внесена до списку ЮНЕСКО нематеріальної культурної спадщини людства, то ми відразу вирішили знайти найкращі її зразки та виставити у вітрині Клівлендської Кредитівки, яку вже роками заповнюємо експонатами на різні культурні теми п'ять разів на рік (останньою була виставка «Козак Мамай», де показано роботи різних мистців і у різних техніках). Хоч із запізненням (через пандемію), але виставка «Косівська Кераміка» була таки влаштована.

З'ясувалося, що є потреба пояснити, що таке ЮНЕСКО і що означає бути в її реєстрі. ЮНЕСКО — це переклад аббревіатури UNESCO (від англ. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization), що означає Організація Об'єднаних Націй з питань освіти, науки та культури. Заснована у 1945 р. як спеціальна установа при ООН, мета якої «зміцнювати мир та безпеку у світі через співпрацю країн у науці освіти та культурі». Найперше йдеться про захист об'єктів матеріальної та нематеріальної культурної спадщини. До мережі входять майже 200 країн, які фінансують різні проекти через систему внесків. У списку Світової Спадщини

zareestrowano 1 121 об'єкт (869 культурних, 213 природних і 39 змішаних зі 167 країн). Це видатні культурні та природні цінності, що вважаються доробком усього людства, кожен з яких відповідає певним критеріям. ЮНЕСКО дає гарантії збереження цих об'єктів, привертає до них увагу влади та громади, надає певні кошти для реконструкції та сприяє розвитку туризму.

Матеріальна культура — це сукупність усіх матеріальних цінностей, створених певною культурою, її матеріалізована складова. Це також те, що люди віками створювали для поліпшення умов життя (будівлі, одяг, знаряддя праці, технології тощо). Нематеріальна культура — це надбання, що люди створили для збагачення духовного життя (звичаї, релігійні обряди, музика, танці, пісні тощо).

Україна є членом ЮНЕСКО з 1954 р. Станом на 2020 р. до списку всесвітньої спадщини належать такі українські культурні (та один природний) об'єкти:

- Собор св.Софії та прилеглі будівлі у Києві; Києво-Печерська лавра;
- Історичний центр Львова, що охоплює Замкову Гору, прилеглі території та середмістя і собор св. Юра.
- Дерев'яні церкви Карпатського регіону (8 з яких в Україні і 8 у Польщі).

Фото вітрини Клівлендської Кредитівки

США / UNWLA

\$500 Branch 99 in support of the Lesya Ukrainka Museum in Kolodiazhne, Ukraine, in honor of the 150th birthday of the patroness of our branch, Lesya Ukrainka

Пресовий Фонд «Нашого життя»
Our Life Press Fund

Членки 86-го Відділу замість квітів на свіжу могилу
бл. п. Роми Федасюк:

\$200 Дарія Курилко
\$150 Марія Томоруг
\$100 Ольга Гнатейко, Катерина Воловодюк, Віра Воловодюк, Христина Козак, Дарія Леськів, Ярослава Мулик

Родині складаємо щирі співчуття.

\$100 Наталія Павленко і Юрій Міщенко в пам'ять
бл.п. Наді Цьолко

\$100 Христина Бонакорса на вшанування пам'яті
довголітньої членки США **Наді Цьолко**

\$100 83-й Відділ США в Нью Йорку в пам'ять дорогої
членки 83-го Відділу **бл.п. Надії Савчук**

\$100 Branch 56 in memory of our longstanding member
Stephanie Sandra, who passed away February 26, 2021

\$100 Татіянна Ясінська
\$100 Branch 56 in memory of our dearly loved Posestra

\$50 **Slawa Maluk**, who passed away March 25, 2021

\$25 Катря Червоняк в пам'ять дорогої членки 83-го
Відділу США **бл.п. Надії Савчук**

\$25 Luba Klachko
Branch 56 in memory of **Alexandra Weremijenko**,
the daughter of our member Tamara Weremijenko

\$25 Branch 91, Bethlehem, PA, in memory of **Fedir**
Polianskiy, beloved father of branch member Rozalia
Polianska. Вічна Пам'ять!

\$25 Irene Bihun
\$25 Nataliya Bayduk

Фонд Суспільної Опіки / Social Welfare Fund

\$50 Надя Савин в пам'ять покійної Тети й Союзанки
Ярослави Малюк. Вічна Їй Пам'ять!

\$50 Larysa and Bohdan Pasichny in memory of **Alexandra**
Weremijenko

Фонд сиріт / Orphans Fund

Member-at-Large collection:

\$100 Catherine Krucylak
\$50 Rosalie Holowka, Tamara Denysenko, Dora Horbachevsky,
Romana Thibodeau, Oksana Stanko, Ann Beams, Lydia
Fife, Michele Calamia, Ivanka Olesnycky

\$30 Natalia Pawlenko
\$25 Olena Jennings, Tatiana Janowycz, Olena Danyluk,
Zwenyslawa Lebedovych
\$20 Andrea Wilhelm

\$50 Іва Лісікевич в пам'ять **бл.п. Стефанії Лісікевич**
(†1997) і **Адама Лісікевича** (†1996)

Фонд Бабусь / Babusi Fund

\$7,000 Daniel Kashimir
\$50 Іва Лісікевич в пам'ять **бл.п. Стефанії Лісікевич** (†1997)
і **Адама Лісікевича** (†1996)

Фонд Духовного Відродження України
Fund for Spiritual Growth of Ukraine

\$500 Татіянна Ясінська
\$300 Branch 91, Bethlehem, PA

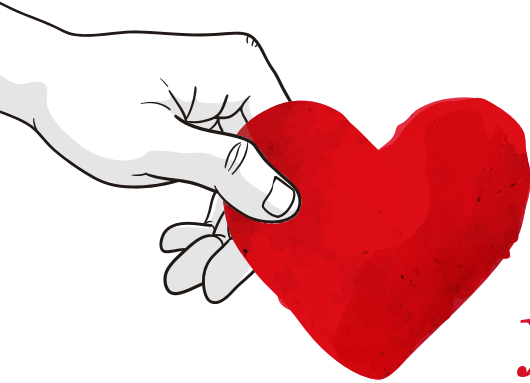

Кераміка, що «плаче»

- Стародавнє місто Херсонес Таврійський і його Хора.
- Чернівецький Національний Університет (колишня резиденція митрополитів Буковини та Далмації).
- Природний об'єкт «Букові праліси і давні ліси Карпат».
- Чотири об'єкти геодезичної «Дуги Струве», що перетинає території 10 держав.
- Петриківський розпис (декоративно-орнаментальне малярство).
- Козацькі пісні Запоріжжя і Подніпров'я.
- Косівська мальована кераміка.

Зокрема, унікальність *Петриківського розпису* в тому, що він походить від давніх традицій настінних розписів, які з'явилися за часів появи білої селянської «хати-мазанки». Збереглися побутові речі з цим розписом, які датуються XVII ст. *Косівська кераміка* унікальна тим, що зображає мотиви з життя гуцулів — традиції, вірування, ритуали. Виготовляється з місцевої сірої глини, яку розбавляють білою. Вона триколірна (зелений, жовтий і коричневий). Після висушування розмальовується металевою паличкою і часто зелений колір «тече», що створює враження сліз. *Козацькі пісні* — традиція чоловічого співу, приаманного запоріжцям, виконання степових пісень про історичні події козацької доби, про походи і битви, про окремих полководців (Козак Нечай, Морозенко). Це пісні, що змальовують козацький побут, а також ліричні про кохання...

Написане про об'єкти, які охороняються ЮНЕСКО — то лише скромні та короткі факти з дуже широкої та розгалуженої теми...

ПІДТРИМУЄМО ТИХ, хто має потреби

Ірена Григорович, голова 64-го Відділу СУА ім. Іванни Рожанковської, Нью Йорк

Карантин не повинен впливати на бажання проявляти благодійність, — вважають союзники нашого 64-го Відділу і намагаються не припиняти допомагати людям, які мають потреби та знаходяться у скрутних життєвих обставинах.

Кілька років поспіль відділ опікується Валентиною Протопоп — мисткинею з Волині, яка працює у жанрі графіки. Фізична вада з народження обмежує її в рухах і можливостях обслуговувати себе. Але жінка не здається і, за підтримки рідних і благодійників, тримається за життя і творить справжні шедеври.

Наш 64-й Відділ щорічно надсилає мисткині фінансову допомогу, а також посилки з подарунками. У всій час ми здійснили одну з мрій художниці-графіка: придбали для неї ноутбук.

Відтоді п. Валентина має змогу спілкуватися з союзницями ще й через електронне листування. І надсилає нам не лише теплі слова вдячності та підтримки, але й мистецькі привіти у вигляді її творів — журливо-теплих за змістом і неймовірно гли-

боких у деталях через особливу графічну техніку їх виконання.

В одному з останніх листів п. Валентина вкотре нагадала, що наші подарунки — то для неї не тільки «велика матеріальна підтримка, але й часточка Вашого серця, яка наповнена милосердям, добротою, теплом і любов'ю... Бо якби покласти на ваги те все разом, що Ви проявили до мене, то мало б більшу ціну, як матеріальне...» Членкині нашого відділу діляться сердечними словами вдячності від п. Валентини з усіма читачами журналу, адже її слова належно стосуються кожної союзниці, хто вбачає в благодійності один зі смислів свого життя. «Я дякую Господу за Його піклування і завжди прошу здоров'я і ласки для моїх благодійників. Вітання й уклін всім посестрам СУА», — написала Валентина Протопоп і надіслала у подарунок фотокопію однієї зі своїх картин.

Нехай же спогади про Батьківщину зігрівають усіх, хто буде милуватися зображеними на картині українськими краєвидами!

Графіка Валентини Протопоп

My Mother & Lady Gaga

Marta Zielyk, Branch 64, New York City

How well do you know your mother? I ask because recently, I had an experience that made me question how well I knew my own mother.

I had called my parents during Joe Biden's inauguration ceremony in January to discuss the inaugural speech, the moving performative poetry of Amanda Gorman, the fashion choices of the Vice President and the First Lady. It was when we started talking about the singing of the national anthem that my mother quite casually threw out her thoughts on Lady Gaga's image. Mama has a theory that Gaga started her career embracing wild futuristic costumes to make a big splash on the music scene and slowly discarded the outrageous fashions to reach a wider middle-America audience. And Mama was clear that Lady Gaga's choice of voluminous red skirt for the inauguration was a much better choice than the time she wore an egg costume. (I had to Google that myself!) When I laughed and said I didn't even realize she knew who Lady Gaga was, my mother, just shy of 90, took umbrage: "What, you think just because I'm old I'm not interested in the world around me?" That stopped me cold, and I realized that, clearly, I didn't know everything about my mother, as I had assumed. We have always had a close mother/daughter relationship, so many questions swirled in my mind. How much do we really know about each other? Am I guilty of ageism and making assumptions that people grow less interested in the world as they age? Have I underestimated the depth of my mother's worldview and locked her into my own clichéd ideas of who she should be? Have I been interacting with her simply as "my mother" rather than as an "interesting older lady I like talking to and spending time with"?

Apparently, my mother has quite the rich inner life, which was exposed by accident during that Inauguration Day conversation. Far from embodying

Marta Zielyk with her mother Larysa Zielyk, also a member of Branch 64 in New York City

the stereotypical image of an older person being a technophobic, sedentary TV watcher, she is staying mentally and physically engaged. She has discovered the joys of computers and recently self-published her memoirs. She loves browsing in Barnes & Noble and attending Zoom webinars on diverse subjects like Ukrainian hip hop music and the restoration of New York's famed Grand Central Station.

How wonderful that at her age my mother can still surprise me with the discovery of another facet of her life. She had very specific thoughts on Lady Gaga's outfit. What else might she know that I am not aware of? Might she be taking a break from reading the hefty, 900-page tome of Maria Matios's *Bukova zemlya* to see what Justin Timberlake is up to these days? (His latest movie, *Palmer*, is clichéd and formulaic, she tells me.) Maybe she alternates diligently working her way through our family archives – scanning old photos and digitizing documents – with perusing the Style section of *The New York Times* – you know, just to be in the loop on up-and-coming young actors in Hollywood?

We all have inner lives that are kept hidden, intentionally or unwittingly. What a pleasure it is, then, when someone you thought you knew inside and out opens another door into her world and invites you in. You have been there a thousand times, you think you know each and every room of her heart and mind, and then ... a surprise. You stumble upon the room where your mother keeps her knowledge of pop culture and out tumbles her opinion of Lady Gaga's fantastic red inaugural skirt. What sheer delight!

День Матері

«Переглядаючи записки мого батька, о. Крилошанина Еміліана Шараневича, я знайшла доповідь, яку він виголосив у 1990 році в День Матері в Кергонксоні (Kerhonkson), Нью Йорк. Сподіваюся, що і тепер вона буде цікавою читачам «Нашого життя».

З пошаною — Дада Слоневська (Dada Sloniewsky)»

(Друкується мовою оригіналу)

Було це в році 1919... В одному із готелів у Філадельфії відбувалися річні збори матерів ветеранів Першої світової війни. До залі увійшла висока з вигляду та енергійна жінка і піднесеним голосом стала заохочувати учасниць зборів, щоби вони помагали їй розпродувати білі гвоздики на честь матерів. Зібрані жінки не дуже радо слухали слова цієї жінки; були і такі, котрі домагалися, щоби вона залишила залю. Але жінка у своїй рішучості не хотіла відступити від свого. У кінці закликали поліцію, і розгнівану жінку арештували за заковчунання публічного спокою.

Так закінчилася одна із подій Міс Анни Джарвіс, основательки сьгоднішнього Дня Матері. Але Міс Джарвіс, вражена невдячністю дітей і цілої громади, забажала це зло направити. Вона звернулася до майора Філадельфії і попросила його про поміч у проголошенні Дня матері, в якому можна було б віддати матерям подяку за їхні труди і любов. Вона писала багато листів до губернаторів, конгресменів, педагогів і священників. Відгук на ті листи був величезний. Наприкінці Міс Джарвіс пережила свій триумф, коли у двох палатах, репрезентантів і сенаторів, пройшла резолюція про святкування Дня Матері. А годину слави Міс Джарвіс пережила тоді, коли Президент Америки Вудро Вільсон (*Woodrow Wilson*) підписав декларацію, в якій заохочував громадян Америки відзначати другу неділю травня як День Матері. На наших рідних землях перший раз відзначено День Матері у 1929 році і до його популяризації причинилася жіноча організація Союз Українок.

Це є коротка історія Дня Матері, коли ми виявляємо вдячність і подяку нашій матері, яка кожному із нас дала життя і перейшла шлях від ніжності до болю. Свою пошану до матері ми виявляємо у різний спосіб. Одні роблять це листами, другі — телефонічними розмовами, ще інші — подарунками і китицями квітів. Ті, чиї матері не мають вже земної адреси, бо перенеслися у світ другий, жертвують

їм свої молитви, Святі Причастя і Служби Божі. Тихим шепотом молитви вони розповідають покійній матері про свої турботи, тугу за нею, про велику любов до неї і що вона залишилася в їхніх серцях вічною, незатертою. У часі відвідин моїх парафіян зі свяченою йорданською водою, я бачив в одній родині прикріплений до дверей холодильника витятий з якогось американського журналу напис: *«Mothers need mothering too»*.

Перекласти ті слова на українську мову правильно ніяк не вдається. У свобідному перекладі цей напис звучав би так: «Матері потребують материнського тепла також». У тих словах криється велика правда, бо матері, які так щедро обдаровують нас своєю любов'ю, також заслуговують на любов, пошану і вдячність від дітей.

Під сьогочасну пору цей обов'язок дітей відносно їхніх матерів помітно збільшився, так як збільшилися вдвічі обов'язки матерів. У теперішньому світі не лише батько, але й мати зайняті заробітковою працею. Сьгодні мати працює за професією, яку здобула довгою освітою, а рівночасно вона сповняє обов'язки виховниці дітей і ролю доброго духа в родині. Емансипаційний рух жінок підніс жіноцтво на вершини політики та різних галузей культури. Але, одночасно, це відбилося не конче добре на суспільному житті, де родина є фундаментом здорової спільноти. Тому найбільший подив створюють нам ті матері, котрі вміють гармонійно поєднувати свою індивідуальну працю секретарки, лікарки, продавчині у крамниці чи робітниці на фабриці зі своїми материнськими обов'язками. Сьгодні типу давньої матері, яка постійно перебувала вдома, не існує. Зате перед нами стоять нові покоління матерів, котрі гарячково стараються поєднати свою професійну працю з домашніми заняттями — без надщерблення материнства. Ми бачимо цих новітніх матерів щоденно, вони завжди в поспіху, завжди перетомлені, невиспані, але з не меншим теплом любови до своїх дітей.

Новий навчальний семестр у Центрі СУА з Жіночих студій

Галина Теслюк, кандидатка наук з богослов'я,
доцентка кафедри біблійних наук
філософсько-богословського факультету УКУ

Коли говорити про наших українських матерів тут, у діяспорі, то вони мають ще більше праці та обов'язків, як інші. Вони намагаються відгородити своїх дітей від зла і морального псування, яке їм загрожує, вони стараються тримати своїх дітей під омофором Церкви, вони хочуть вберегти українську родину серед чужинецького моря. Українська мати в діяспорі є в безнастанному русі, в поспіху і роздвоєнні. Наші матері в Україні є також в поспіху та в боротьбі за щоденні засоби життя, вони хочуть захистити свою родину від голоду та холоду, від нестатків і скрутного економічного становища в Україні, вони хочуть рятувати своїх дітей від смертоносної радіації Чорнобиля.

Матері в Україні і поза її межами однаково втомлені та психічно неспокоїні. Тому мені здається, що записка на холодильнику «*Mothers need mothering too*» має відношення до усіх українських матерів. Це вони, українські матері, потребують не лише наших побажань, але їм належить наш подив, наша пошана, наше признання за те, що вони стараються виконати якнайкраще свої обов'язки в хаті і поза нею. Обгорнімо їх теплом нашої любови, бо «*Mothers need mothering too*».

ІДЕ ВЕСНА...

Тетяна МакКой, шт. Теннессі

Іде весна замріяна,
Немов царівна з віялом...
Махне разок, і сіється
Господня благодать.
Весна іде, всміхається,
Подолом забавляється...
Війне – і озивається
дзвінка пташина рать.
А небо порцелянове
Влива в цебро Уляніне
Блакить свою бездонну,
на пролісках настояну.
Стоїть весна, вслухається,
Чи журавлі вертаються...
І чи несуть каблучку –
їй з літом на заручини.

З 1 лютого 2021 р. розпочався другий семестр 2020—2021 навчального року у Центрі СУА з жіночих студій в Українському католицькому університеті. Цього семестру студент(к)и матимуть нагоду прослухати два цікавих курси.

Перший курс — «Художній репортаж. Жіночі голоси» від Марії Титаренко, кандидатки наук із соціальних комунікацій. У межах курсу слухачі вивчатимуть і апробуватимуть жанр *New Journalism* (ознайомлення з його генезою та класифікацією, представницями американської, європейської та української традицій). Також розглядатимуть конкретні приклади автобіографічного, подорожнього, історичного, екологічного, гастрономічного, урбаністичного і портретного нон-фікшну та приклади різних видів репортажу. Будуть проаналізовані праці репортажисток: В. Goldsmith, J. Didion, М. Сооке, К. Курчаб-Редліх, А. Примака-Онішк, С. Алексієвич, Н. Гуменюк, О. Сулова, Х. Бердинських, С. Ославська, В. Курико, М. Мицьо, О. Яремчук, М. Паплаускайте, І. Гишук та ін.

Другий курс — «Жінка та історія: українська література» читатиме Володимир Маслійчук, доктор історичних наук. Студент(к)и матимуть нагоду дослідити українську історію через прочитання та обговорення творів української літератури, де основну канву оповіді становить жіноча історія, а основні героїні — жінки: «Конотопська відьма» і «Панна сотниківна» Г. Квітки-Основ'яненка, «Маруся» Марка Вовчка, «Бояриня» Лесі Українки, «Пашквіль» О. Левицького, «Роксоляна» О. Назарука, «Марія» О. Іваненко, «Емансипатка» В. Врублевської, «Володарка Понтиди» Ю. Косача та ін. Лекційний курс передбачає висвітлення питань, пов'язаних з різноманітними тлумаченнями української історії: міста-поліси та роль у них жінки (скіфські та сарматські перекази), жінка в Давній Русі, правові відносини за Литовським статутом, козацькі «героїні», своє-чуже, початки жіночої емансипації.

Окрім семестрових курсів заплановані відкриті онлайн лекції д-ра Ігоря Набитовича «Дарія Віконська (Кароліна Іванна Федорович-Малицька): забута постать галицького Модернізму. Життя українсько-австрійської письменниці й мистецтвознавиці», д-ра Сергія Романова «Леся Українка у векторах модерної ідентичності. Біографія і творчість»; д-рки Оксани Гальчук «Антична жінка в українській літературі».

Більше новин про нашу діяльність знайдете на вебсторінці центру: <http://lektoriy.ucu.edu.ua>

THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
www.ukrainianmuseum.org

In Bloom: Nature and Art

The Ukrainian Museum's newest exhibition, *In Bloom: Nature and Art*, features floral motifs found in its fine art and folk art collections – collections developed over the past 45 years thanks largely to the generosity of private collectors who entrusted their treasured works to the Museum. The number of artists represented in these collections and the quality of the artworks are a source of great pride.

Among the preeminent artists in the exhibition is Oleksa Novakivsky, whose Art School in Lviv (1923–1933) and vigorous, expansive painting technique influenced a generation of young artists. The floral motif became a strong presence in his works, perhaps nowhere more brilliantly explored than in the magisterial *Woman with Roses*, where the two merge as if into one.

Despite the 20th century's many tumultuous periods — or maybe because of them — artists of the diaspora continued to focus on flowers; perhaps no

other subject is more universally and instantly appealing — pleasing the eye, reinvigorating the senses, and providing respite from more psychologically charged subjects. The multiplicity of representation is as varied as the artists themselves.

The soft lyricism of Vasyl Hryhorovych Krychevsky's still lifes is surpassed only by the breathtaking scope of his output as architect, painter, graphic designer, and one of the principal founders of the Ukrainian Academy of Arts in 1917. Jacques Hnizdovsky — painter, sculptor, internationally renowned graphic artist, instantly recognizable master — was trained in the art academies of Warsaw and Zagreb. Yet to understand his art, one need only know that he was born in the village of Pylpche in the Borshchiv region of Ukraine. His signature botanical woodcuts are the pictorial equivalents of the rich, highly stylized regional designs of black on white and black on black (accented with vivid colors). This powerful sensibility extends to his oil painting

Alla Johansen, *Poppies*, 1972, oil on canvas

Nina Klymovska, *Iris No. 20*, c. 1985, oil on canvas

Oleksa Novakivsky, *Woman with Roses*, n.d., oil on canvas on wood board (detail)

Cherry Blossoms, one of the exhibition's most arresting works. The dense, painterly, almost three-dimensional style of another preeminent Ukrainian artist, Alexis Gritchenko, brings verve and animation to his canvases *Pois de senteur* (*Sweet Pea*) and *Primrose*.

Among the diaspora's most admired artists is Mychajlo Moroz, perhaps the best known protégé of the aforementioned Novakivsky. Moroz's deep love of nature is evident in his landscapes, in which local plant life serves to offer both scale and colorful accent; he is also the progenitor of an extensive array of floral still lifes. Luboslav Hutsaliuk's exquisite, richly textured paintings of floral arrangements are especially well represented in the Museum's collection. Nina Klymovska's large-scale, striking *Iris No. 20* and Arcadia Olenska-Petryshyn's *Puerto Rican Garden*, with their bright, sophisticated color palettes, feel as contemporary today as when they were painted over 30 years ago.

The exhibition is exponentially enriched by the inclusion of decorative arts from various regions of Ukraine that

underscore the richness of its creative talent. Among the items in which the floral motif plays a central role are exquisitely woven kilims, including two with flowers in a vase and tree of life motifs; stunning women's costumes and women's and men's shirts from such regions as Volyn, Bukovyna, Poltava, Yavoriv, Borshchiv, and the Zhuravno district; skillfully woven wrap-around skirts from the Bukovyna region; beautifully embroidered and woven ritual cloths (*rushnyky*), primarily from the central regions of Ukraine; and a rich display of the country's signature, intricately decorated Easter eggs (*pysanky*). The country's storied ceramics tradition is beautifully represented by works from the Hutsul region.

All the artists in this exhibition draw their inspiration from the natural world's beauty and variety, a creative source as endlessly regenerative as the cycles and seasons themselves.

Jaroslav Leshko

*Professor Emeritus of Art, Smith College
Exhibition Co-Curator*

In Bloom: Nature and Art opened "virtually" on the first day of spring, March 20. The opening included a tour of the exhibition given by co-curator Lubow Wolynetz, the Museum's curator of folk art. Watch the exhibition opening on the Museum's YouTube channel, <https://www.youtube.com/watch?v=RMm00cgKwUg>. The exhibition catalogue is available for purchase in the Museum's online gift shop, <https://ukrainian-museum.myshopify.com/>.

Woman's embroidered shirt, Northern Bukovyna region, Chernivtsi oblast, southwestern Ukraine, early 20th century

Mychajlo Moroz, *Fortune Teller's House at Lysyna Mountain, Kosmach*, 1941, oil on canvas on cardboard

Ceramic vase, Kosiv, Hutsul region, Ivano-Frankivsk oblast, western Ukraine, first quarter of 20th century

Embroidery detail of the back of a woman's vest, village of Chertizh, Zhuravno district, Lviv oblast, 1920s

Women's Health

Dr. Areta Podhorodecki

WHERE ARE WE NOW?

Areta Podhorodecki, MD, Branch 64, New York City

Women's health is a relatively new field. Until recently, women were considered "mini men" – i.e., smaller/lighter versions of males. But clearly, women's biochemistry, physiology, metabolism, and hormonal and chromosomal make-up are separate and unique. In medicine, we are rethinking how to apply our medical and diagnostic models, since research shows that disease in women manifests and evolves along different pathways than it does in men.

Here's a useful analogy: In the late 19th/early 20th century, the discipline of pediatrics was born, and it was a revolutionary idea at the time, based on the premise that children were "not just small adults" as previously thought, but had their own spectrum of different diseases (think measles, mumps, chicken pox, etc.). Since babies could not explain what was ailing them and children's

language skills were inadequate, the approach was almost like that in veterinary medicine – i.e., based on observation, examination, and formulation of diagnosis.

That thinking was then extended to what were then known as "primitive" people and to women, who were seen as primitive and childlike, with smaller brains and bodies than men, and with emotions dominating intellect and logic.

From Victorian times to the 1920s, Western (middle- and upper-class) society believed that strenuous physical activity challenged child bearing and affected the ability to conceive. In 1936, *Scientific American* published an article stating that muscular development in women interfered with motherhood. Menstruation was an illness that required a week of bed rest (every month). Apart from long promenade walks to "catch some air," any sports or exercise activity was dangerous to the "womb" and very unladylike. Women were thought of as delicate and fragile creatures.

Women live approximately seven years longer than men but experience higher levels of chronic illness, disability, and pain in their lifetimes. Often, a woman's "golden years" are marred by medical disability.

Even now, the majority of clinical research trials fail to include gender-specific analyses, despite continued citations by the U.S. government. Most drug trials are performed on homogenous subjects (white Caucasian males, in their 40s with normal BMIs). Therefore, these studies are neither relevant nor applicable to women (or minorities), and may even be counterproductive or harmful.

Though women are now in the majority in the U.S. population (just over 50%) and are also living longer than men, they face inadequate and poorly coordinated health care, even for routine medical issues, according to the U.S. Department of Health and Human Services (Council of Graduate Medical Education, 5th Report). Women live approximately seven years longer than men but experience higher levels of chronic illness, disability, and pain in their lifetimes. Often, a woman's "golden years" are marred by medical disability.

Also, women tend to underreport symptoms, or to be shy about seeking treatment. Even if they do speak up, they are often not listened to as carefully as their male counterparts. Because of gender biases in medicine, there has been a call for reform in women's health research and medical education, even since the 1990s.

Surveys of trainees illustrate ongoing problems in medical school and residency programs regarding women's health. In a 2012 Mayo Clinic survey of residents in primary care as well as Internal Medicine, Neurology, Psychiatry, and Orthopedics, 75% of trainees reported rarely discussing gender impact on disease in their education. What's more, many reported feeling unprepared to practice as a result. The Alliance for a Just Society published a Women's Health Report Card in 2014 that identified similar issues. In 2017 the American Council of Graduate Medical Education program requirements for graduate medical education in Internal Medicine and Family Medicine found that few programs incorporated women's health education topics in their residency curriculum. In my own medical specialty of Physiatry (also known as Physical Medicine and Rehabilitation), a cross-sectional survey (published in 2019) of 86 U.S. PM&R residency programs found that only six programs (11%) had dedicated Women's Health curricula as part of their residency training. The authors (Dr. Bennis and Dr. Rho) recommended that residency programs and their governing bodies consider and correct these shortfalls by adding didactics pertinent to women's musculoskeletal health.

Gender-related disparities extend far beyond clinical settings. A study by Lewis *et al.*, for example, highlighted the disproportionately low prevalence of female physicians and athletic trainers in leadership roles within the National Collegiate Athletic Association.

Many conditions are more prevalent in females. Women suffer three times as many migraines as men – and according to the World Health Organization, migraine is one of the top 20 disabilities in the world. Females have two to eight times increased ACL (Anterior Cruciate Ligament) knee injuries in sports. Starting in their 20s, women experience up to 10 times more chronic knee pain than men. They suffer much more crippling arthritis than men (specifically hands and knees) and have many more knee replacement surgeries. In addition, women have high rates of osteopenia, osteoporosis, and subsequent spinal

compression fractures. Women have a far higher incidence of autoimmune diseases such as lupus and rheumatoid arthritis. Women also have higher rates of fibromyalgia, chronic fatigue syndrome, chronic pelvic pain and dysfunction, and insomnia or sleep disorders. There are sex differences in common sports injuries.

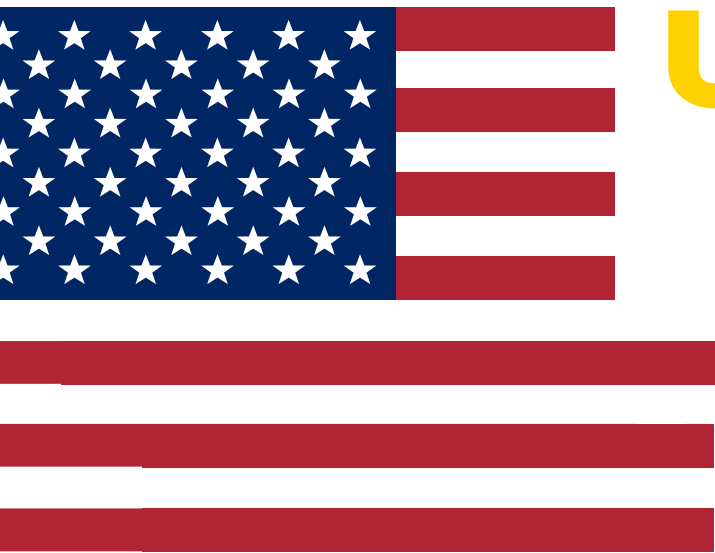
The emerging field of women's health aligns with the emerging Precision Medicine model, which seeks to customize healthcare so that medical decisions, medications, and treatment practices are tailored to an individual patient rather than taking a one-size-fits-all approach.

The Precision Medicine Initiative is a long-term research endeavor involving the National Institutes of Health (NIH) and many other research centers, exploring how a person's genetics, environment, and lifestyle can help determine the best therapeutic approach to treatment. The Initiative's short-term goals involve preventative medicine in the area of cancer research – i.e., using genetics and tumor biology to find effective new treatments. The Initiative's long-term goals are to bring this kind of medicine to all areas of health and healthcare on a large scale. To this end, the NIH has launched a study known as the "All of Us" Research Program, which involves a cohort of one million U.S. volunteers who are providing genetic data, biological samples, and other information about their health.

One day we may see medical specialists dedicated to women's health with precise knowledge of what it means to be a woman. Perhaps there will be a field called "Feminology" specializing in conditions and illnesses particular to women, just as we now have Gerontology, Rheumatology, Oncology, Gynecology, Epidemiology, and Nephrology.

It is high time women got the medical attention they deserve. The world will be a better (and, of course, healthier) place when they do.

Dr. Podhorodecki is a Board Certified physician in Physical Medicine and Rehabilitation. She holds a certificate in Sports Medicine as well as Electromyography (AANEM). She is an Assistant Professor at the Zucker School of Medicine, Hofstra University/Northwell Health Physician Partners and is a member of the Women's Sports & Health Initiative for the Katz Foundation (Northwell). Her practice is in New York City.

UKRAINIAN

Women in the U.S.

DEMOGRAPHICS

Dr. Oleh Wolowyna

How many women of Ukrainian ancestry are there in the U.S.? Where do they live? What percentage of them speak Ukrainian? How do their numbers compare to the numbers of Ukrainian men?

These and many other questions about Ukrainian American demographics are being answered by the Center for Demographic and Socioeconomic Research of Ukrainians in the U.S. at the Shevchenko Scientific Society. The Center has developed an extensive database with detailed data on Ukrainians in the U.S. drawn from official U.S. sources: the census, the American Community Survey, and immigration statistics. Most of the data is disaggregated by gender and available separately for males and females. Some tables by gender are on the Center's website, <http://www.inform-decisions.com/stat>. The recently published *Atlas of Ukrainians in the U.S.*, available at Amazon and on the Society's website, <http://shevchenko.org/books/atlas-of-ukrainians-in-the-united-states-demographic-and-socio-economic-characteristics/>, has detailed maps with data by gender.

Let's begin with some basic information on women of Ukrainian ancestry in the U.S. As of 2018, the total number of Ukrainians in private households in the U.S. (which excludes persons living in group quarters like prisons, mental institutions, monasteries, etc.) was 1,111,000. There were 576,000 females and 535,000 males, or 8% more females than males.

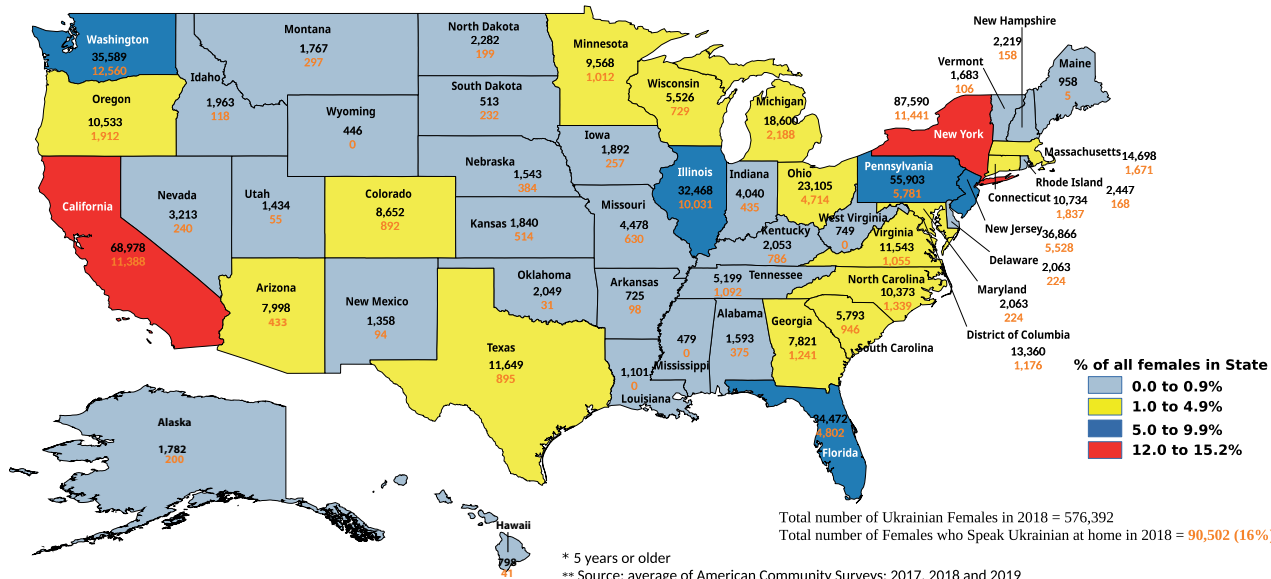
Geographical Distribution and Proportion of Females over Males

Ukrainian women can be found in every state of the Union and the District of Columbia, but their distribution is very uneven (see map), with numbers varying from 446 in Wyoming to 87,590 in New York. They are concentrated mainly on the East and West Coasts; very few live in the North Central states.

In 38 of the 50 states, there are more females than males. Some states have a very high proportion of females, while others have a very high proportion of males. For example, there are 446 females in Wyoming and only 131 males – i.e., about three times more females than males. Vermont has twice as many females as males. Among the states with more than 10,000 females, only Texas has more males than females. Seven states have significantly more males than females. The two extreme examples are South Dakota and Arkansas; less than 40% of Ukrainians in each of these states are females.

The differences in the proportions of females and males are more pronounced in cities. Grand Junction, CO and Jackson, MI have 13 times more females than males, and in Bend-Redmond, OR this factor is ten. Among the 13 cities with more than 10,000 females, only one city, Sacramento in California, has slightly more males than females. In all these cities the number of females is between 1% and 20% higher than the number of males. Six cities have no Ukrainian females at all – only Ukrainian males – but the number of males in each of these cities is under 100.

Number of Ukrainian Females and Ukrainian Speakers* by State and Percent of all Females in the State, 2018**

Available data allows us to analyze the reasons for these extreme variations in the proportions of females and males. We can analyze their age, marital status, education, and occupation, and whether they are U.S.-born or part of the so-called Fourth Wave (Четверта Хвиля).

Females Who Speak Ukrainian at Home

Only 16% (90,500) of all females aged 5+ speak Ukrainian at home. The percentage of Ukrainian-speaking females varies from zero in four states to 45% in South Dakota. Other states with high percentages of females who speak Ukrainian at home are Kentucky, Washington, Illinois, and Kansas.

Among cities with at least 1,000 Ukrainian females, none of the 1,031 Ukrainian females in Harrisburg-Carlisle, PA speak Ukrainian. On the other hand, 43% of all females in Springfield, MA, Seattle, WA, and Sacramento, CA speak Ukrainian. These cities have a high proportion of recent immigrants from Ukraine, the so-called Fourth Wave. In general, the percentage of Ukrainian speakers in a city correlates with the percentage of new immigrants from Ukraine.

Among cities with large numbers of Ukrainian females, the percentages speaking Ukrainian are 33% in Chicago, 31% in Cleveland, 17% in Philadelphia, 14% in New York, and 3% in Pittsburgh. The low percentage of Ukrainian-speaking fe-

males in Pittsburgh is due to the relatively small number of Fourth Wave immigrants in that city.

The influx of immigrants from Ukraine over the past years has increased the number of Ukrainian speakers in the U.S. and stopped, at least for a while, the process of language assimilation. A detailed analysis of this effect can be found in the *Atlas of Ukrainians in the U.S.*

Example: Ukrainian Women in Philadelphia

There were 30,000 Ukrainian females in Philadelphia in 2018, 4% more than males (see table). As expected, there

Numbers of all and Ukrainian-speaking Ukrainian women in the Philadelphia Metropolitan Area by age group, 2018					
Age	Females/100 Males		Ukrainian Speakers*		%
	Male	Female	Number	%	
00-04	1,049	1,331	127	***	***
05-17	3,307	2,967	90	431	15
18-24	1,763	1,837	104	440	24
25-44	7,227	7,387	102	1,361	18
45-64	9,852	8,992	91	1,345	15
65 +	5,529	7,428	134	1,191	16
Sum	28,726	29,942	104	4,768	17
* Aged 5 +					

are significantly more females than males in the 65+ age group. What is surprising is the much larger number of females than males among children under five years of age.

About 4,800 (17%) of Ukrainian females in Philadelphia aged 5+ speak Ukrainian at home, and more than half of them are recent immigrants from Ukraine. Women aged 18–24 have a much higher percentage of Ukrainian speakers than the other age groups because 82% of them are recent immigrants from Ukraine. The numbers of women who speak Ukrainian in different age groups provide the basis for potential active members in various types of organizations. The proportions of Ukrainian speakers are a reality check on the status of the Ukrainian language, and on what should or could be done.

Dr. Oleh Wolowyna was born in Lviv, Ukraine, and grew up in Argentina. He has a Licenciado degree in Mathematics from the National University of Buenos Aires, a Masters in Sociology and Statistics from the University of Florida in Gainesville, and a Ph.D. in Demography from Brown University, and he was a postdoctoral fellow at the University of Wisconsin in Madison. He has taught at the Universities of Florida, Western Ontario, and North Carolina at Chapel Hill.

Dr. Wolowyna is a Fellow at the Center for Slavic, Eurasian and Eastern European Studies at the University of North Carolina and a two-time recipient of a Fulbright Scholar grant. He is working on the demography of the 1932–1933 Famine in Ukraine and Russia with a team of demographers at the Institute of Demography and Social Studies of the National Academy of Sciences of Ukraine.

Dr. Wolowyna is a full member of the Shevchenko Scientific Society and the founder and Director of its Center for Demographic and Socioeconomic Research on Ukrainians in the United States. His latest publication is Atlas of Ukrainians in the U.S. He is also one of the co-founders of the Ukrainian Association of North Carolina and currently serves as its Vice-President.

Matchmaking by the Numbers

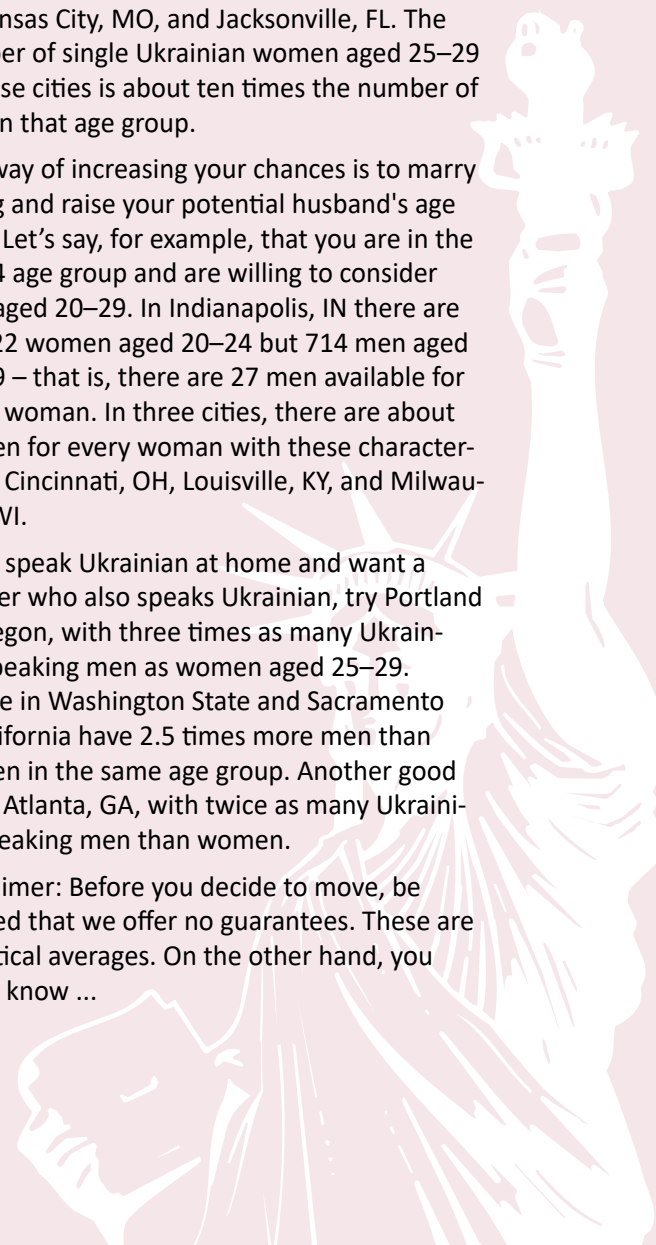
Who said that statistics are boring? Many young Ukrainian women know that it is not easy to find a nice young Ukrainian man. Maybe statistics can help ...

If you are a single female aged 25–29, for example, which cities will increase your chances of meeting a single Ukrainian man in the same age group? The metropolitan area of Bridgeport–Stamford in Connecticut is at the top of the list. It has 178 males and only 22 females in this age group – that is, for every young woman, there are eight potential male candidates. The odds in the next city, Baltimore in Maryland, are much lower, with 432 males and 125 females, or 3.5 males for every female. The cities with about three males for every female are Miami–Fort Lauderdale in Florida, Austin, TX, San Jose, CA, and Denver, CO. Cities to avoid: Providence, RI, Kansas City, MO, and Jacksonville, FL. The number of single Ukrainian women aged 25–29 in these cities is about ten times the number of men in that age group.

One way of increasing your chances is to marry young and raise your potential husband's age span. Let's say, for example, that you are in the 20–24 age group and are willing to consider men aged 20–29. In Indianapolis, IN there are only 22 women aged 20–24 but 714 men aged 20–29 – that is, there are 27 men available for every woman. In three cities, there are about 20 men for every woman with these characteristics: Cincinnati, OH, Louisville, KY, and Milwaukee, WI.

If you speak Ukrainian at home and want a partner who also speaks Ukrainian, try Portland in Oregon, with three times as many Ukrainian-speaking men as women aged 25–29. Seattle in Washington State and Sacramento in California have 2.5 times more men than women in the same age group. Another good bet is Atlanta, GA, with twice as many Ukrainian-speaking men than women.

Disclaimer: Before you decide to move, be warned that we offer no guarantees. These are statistical averages. On the other hand, you never know ...

Ukrainian National Women's League of America, Inc. Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

В День Матері щиро вітаємо усіх матерів та бажаємо провести цей день у колі родинної любові! Нехай Господь Вас благословить!

Happy Mother's Day! Our sincere greetings to all mothers and best wishes to enjoy this day in the circle of family love. God Bless!

From all the members of the UNWLA Scholarship Standing Committee: Anna Krawczuk, Luba Bilowchtchuk, Nadia Jaworiw, Dr. Daria N. Lissy, Zoriana Haftkowycz, Victoria Mischenko

Memorial Day: May 31, 2021

As we remember American fallen soldiers who gave their lives for the freedoms that we enjoy, we must not forget the many Ukrainian Americans who answered the call to defend their new homeland – the United States of America.

We also honor Ukrainian military who sacrificed their lives for their homeland. May God bless those who are still fighting, protecting the borders of Ukraine.

Anna Krawczuk, UAV PNC

У Пам'ять / In Memory Of

У пам'ять **св. п. Стефанії Шандри** складаю 100 дол. на Стипендію Акцію СУА через 98-й Відділ СУА. Родині висловлюю щирі співчуття. *Люба Більовицук*

Замість квітів на свіжу могилу **св. п. Надії Савчук**, довголітної голови Округної Управи Нью Йорку та ревної союзниці, пересилаю 100 дол. на Стипендію Акцію СУА (через 98-й Відділ СУА в Нью Джерзі) в її пам'ять. Дорога Надю, спи спокійним сном. *Анна Кравчук, Почесна Голова СУА*

In loving memory of my mother, **Ludmila Wasynczuk**, please accept my donation of \$2,640 to the UNWLA Scholarship Program through Branch 74. *Andrew Wasynczuk*

In memory of **Marusia Procyk**, I am donating \$50 to the Scholarship Program through Branch 49. *Very Rev. Marijan Procyk*

Please accept my donation of \$100 to the UNWLA Scholarship Program in memory of **Nadia Sawchuk**, my neighbor and friend when I lived in New York City. My sincere sympathies to her family. *Nadia Jaworiw*

In memory of **Oksana Saldyt**, I am donating \$50 to the Scholarship Program through Branch 49. *Very Rev. Marijan Procyk*

With sincere condolences to Larissa and Adrian Dolinsky, I am donating \$50 to the UNWLA Scholarship Program in memory of **George Dolinsky**. *Larissa Berestiansky*

In memory of **Anna Jacyszyn**, I am donating \$50 to the Scholarship Program through Branch 49. *Very Rev. Marijan Procyk*

Branch 49 Annual Fundraising

Thank you to UNWLA Branch 49 in Buffalo, NY, for their community fundraising efforts for the UNWLA Scholarship Program. A special thank you to Zoriana Bunche, Branch 49 Scholarship Chair. To date the total raised for the Scholarship Program is \$825. Your endeavors and caring are very much appreciated.

Пожертви за лютий і березень 2021 р. February–March 2021 Donations

\$2,640	Andrew Wasynczuk (74)
\$1,000	NN (86)
\$880	UNWLA Branch 56
\$750	Marta H. Mulyk Baxer
\$725	Marta H. Mulyk Baxer (Matching Fund)
\$660	UNWLA Branch 97
\$550	St. Andrew's UCC Coffee Club (12), UNWLA Branch 83
\$500	Maria D. Jawny (86)
\$450	NN (96)
\$440	George Horb (101), Zoriana Stawnychy, UNWLA Branch 124
\$360	Thomas & Odarka Stockert (98)
\$330	Dr. Orest Balytsky, Zenon Czernyk, Dr. Oksana Holian, Dr. George E. Jaskiw, Robert J. Kent, Natalie Simms (12), UNWLA Branch 30, UNWLA Branch 38, UNWLA Branch 131
\$300	Dr. Ulana Loza (49)
\$250	Leida I. Boyko (56)
\$220	Nadia Jaworiw (98), Daria Nowakiwska Lissy (54), Larissa Muzyczka (12), Jeffrey & Sofia Shields (131), UNWLA Branch 134
\$150	Anna Poliszczuk (49)
\$110	Anna Andriuk, Thomas & Tatiana Ferraro (98), Nathan & Andrea Figley (98), Sophia Koshiw (53), Michael & Christina Oertling (98), Oksana Posa (50), UNWLA Branch 30, UNWLA Branch 83, UNWLA Branch 98, UNWLA Branch 115, UNWLA Branch 125, UNWLA Branch 132
\$100	Maria Malaniak (49), Anastasia Marc (49)
\$70	Bohdan & Carol Milan
\$63	Renata Bihun (28)
\$50	Lesia Florchuk (53), Maria Lonchyna Lisowsky (53)
\$25	Gloria Long (49)

Thank you for your generosity.

Щиро дякуємо за Вашу благодійність.

*Люба Більовицук, член Комісії стипендій СУА
UNWLA Scholarship Committee Chair 1993–2002*

UNWLA, Inc. Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024

Phone/Fax: 732-441-9530

nazustrich@verizon.net

ХЛІБ, БОРЩ І НЕ ТІЛЬКИ...

Маріанна Душар, авторка кулінарного дослідницького проекту «Пані Стефа», стипендіатка програми ім. Фулбрайта

Хліб та Борщ

Хліб був «їжею необхідності» (*food of necessity*) для людини, їстівною потребою для життя. Виникнення та вживання хліба відбулося через природні закони виживання. Сталися зміни, і для наших українських предків хліб став їжею можливостей (*food of opportunity*). Родючі землі, що сприяли хліборобству, та різне збіжжя дали поштовх до розвитку специфічної української культури. Хліб став повсякденною їжею та основою ритуалів, а велика його різноманітність ілюструвала смакові пререференції та самобутність українського народу. Борщ же був їжею можливостей — багато культур мали у раціоні рідку їжу, що створили як результат поєднання їстівних дарів зі своїх земель відповідно до своїх смаків.

Хліб — це основа української «культурної економіки». Найродючіші землі, про які згадував ще Геродот, і бренд «житниці Європи» стали ресурсним прокляттям і впродовж століть оберталися для України її об'єктивізацією, а для українців — кривавими драмами. Борщ — найбагатоликіша страва української кухні, світовий стереотипний харч українців, а у компанії з салом і горілкою — тема для негарних жартів. А ще — тема нескінченних суперечок про його правильність та за право називатися батьківщиною борщу.

З чого все починалося

Історія хліборобства на території сучасної України сягає часу осілих племен Кукутені Трипілля (5500—2750 рр. до н. е). Вони заселяли лісостеп між Дунаєм і Дніпром. Основою господарства було хліборобство та скотарство, полювання, рибальство та збиральництво. Сіяли пшеницю, ячмінь, просо, жито, горох. Урожай збирали за допомогою кремінних серпів, зерно розтирали кам'яними жорнами.

Варто згадати розповіді Геродота про скіфів, зокрема міф про їхнє походження: «Коли вони ще правили цією землею, впали з неба чотири предмети, всі золоті: плуг, ярмо, бойова сокира та кубок». Геродот захоплювався Дніпром і рибою в ньому, навколишніми пасовищами, чистою водою. Окрім царських скіфів, він згадував алазонів (які сіяли зерно,

Це скорочений текст лекції «Ukrainian Culinary Heritage: Bread, Borshch and beyond», яку мені випала честь прочитати у червні 2020 р. у Літній Школі Українського Інституту в Гарвардському Університеті.

Почну з фотографії (автор — В. Грабар, LUFA), що зроблена в Україні під час «ЄВРО 2012», коли португальська збірна з футболу прибула до Львова. Зверніть увагу на вираз обличчя Роналдо: він розгублений і уяви не має, що йому вручили і навіщо це треба. Це гарний приклад того, що інколи навіть традиційні жести гостинності варто пояснювати. Бо ж хліб у нашій культурі має особливе значення.

Український хліб для португальської збірної з футболу

цибулю, часник, сочевицю, просо), скіфів-орачів (які вирощували зерно на продаж), а також скіфів-землеробів (борисфенітів).

Хроніка житниці Європи

Є кілька свідчень арабських купців і мандрівників IX—X ст. про те, що люди на цій землі займалися хліборобством і скотарством. На початку XVI ст. польський хроніст і професор Ягеллонського Університету *Maciej Miechowita* (Матвій із Міхова) у своєму трактаті «*Tractatus de duabus Sarmatiis*» (Дві Сарматії) вперше згадує «родючі землі з м'яким кліматом», описуючи територію сучасної України. З того часу подібні описи та образ «житниці Європи» зустрічаються чи не в усіх мандрівників, дипломатів і хроністів.

Французький картограф Гійом Левассер де Боплан (*Guillaume Le Vasseur de Beauplan*) є класичним джерелом знань про Україну. Він упродовж 17 років був на службі польській короні (1630—1647) і залишив працю «*Description d'Ukraine*» (Опис України), котра багата цікавими свідченнями про звичаї та побут козаків, шляхти і кримських татар. Боплан стверджує: «*Усі вміють добре обробляти землю, сіяти, жати, випікати хліб, готувати різні м'ясні страви, варити пиво, мед, горілку, робити брагу тощо*» та описує, зокрема, дорожню їжу та одну з архаїчних страв з борошна: «*Сухарі знаходяться у великій бочці заввишки 10 стіп, на 4 стопи в діаметрі, яку міцно прив'язують... Беруть із собою також барильце з вареним пшоном і діжечку з борошном, розведеним на воді, яке їдять, змішуючи з пшоном... Цей наїдок служить їм і їжею, і питвом, він має кислуватий смак і називається «саламаха» [salamake], пречудова страва*».

Неймовірні описи львівського хліба зустрічаємо у сучасника Боплана, купця з Гданська М. Груневега, який жив у Львові: «*Я об'їхав пів Європи, побував у найславніших містах світу, але в жодному не бачив стільки хліба, як тут щодня приносять на ринок, і майже кожний чужинець знайде таку випічку, як у своїй країні — хліб, струцлі, містечка...*»

У подорожніх нотатках мандрівника та архидиякона Павла Халєбського (*Paul of Alerro*), який подорожував через Україну (1654—1656) до Московії, також знаходимо чимало згадок про хліб: «*Нас усечасно зустрічали... за їхнім звичаєм з хлібом, аби він родив вдосталь; коли ж ми сідали до столу, також передовсім подавали хліб*».

У XVI—XVII ст. розпочинається активне освоєння українських чорноземів. Річ Посполита, частиною якої були українські землі, стала великим експортером збіжжя, а портовий Гданськ — одним з найбільших торгових центрів. Проте користь з цього має лише польська шляхта, у власності якої знаходилися всі землі. Селяни ж були рабами-кріпаками, що харчуються ячмінним і вівсяним хлібом. Тогочасні хронікери пишуть про велетенські врожаї пшениці — настільки великі, що вистачало і на виробництво хліба, і на виробництво горілки.

Селяни починають шукати прихистку на Наддніпрянщині та Волині, де княжі роди Острозьких і Вишневецьких отримали доступ до чорноземів та почали освоєння степів. Відсутність податків і відтермінування панщини приваблюють селян, які починають обробляти землю. Наддніпрянщина торгує з Балтійським регіоном. Урожайність була високою, ціна — низькою. Роки надлишкового достатку повторюються у 1771 і 1784 рр. Про цей час пишуть: «*велетенські бурти гнилої пшениці на Волині*», пшениця настільки дешева, що землевласники відмовляються від її вирощування.

Наприкінці XVIII ст. на правобережній Україні запроваджують кріпацтво. Російська імперія отримує новий ресурс — кріпаків і вирощене ними збіжжя. Основним регіоном виробництва зерна стає Поділля. А через порт Одеса імперія починає торгувати українським збіжжям з Середземномор'ям. На початку XIX ст. український хліб заповнив ринки Європи. У 1803 р. в Італії прихід російських кораблів з українською пшеницею «*в очах місцевих землевласників виглядав катастрофою*». У середині XIX ст. Україна забезпечувала 75 % усього експорту російської імперії.

Від житниці Європи — до житниці Америки

В історії українського хліба цікавою є роль німецьких колоністів менонітів, які близько 1786 р. на запрошення імператриці Катерини почали розселятися вздовж берегів Азовського моря. Основою господарювання менонітів стала тверда озима пшениця, яка найкраще підходила до українських степів. Коли у 1870 р. імперський уряд оголосив нову політику щодо німецьких поселень («один цар, одна релігія, одна мова», відновлення обов'язкової військової служби), емігрували до Америки, зокрема до Канзасу. Із собою привезли не тільки технологію вирощування озимої пшениці, але й українське збіжжя, яке стало основою

«американської житниці». На жаль, джерела, описуючи історію менонітів, називають українські степи російськими, а пшеницю — російською.

Голодомори в житниці Європи

Скасування кріпацтва у 1861 р. дало поштовх економіці. Статки росли і заможні українські селяни нарешті змогли стати гравцями на ринку хліба та цукру. Проте Перша світова війна та більшовицький переворот призвели до першого голоду у 1921 р. На щастя, за підтримки США, його наслідків вдалося швидко позбутися. Але вже у 1932 р. Сталін почав сплановану боротьбу з українськими заможними селянами. Голодомор 1932—1933 рр. на десятиліття змінив економіку та навіть характер українців, а на кращих землях Європи виглядає особливо драматичним. Європа та світ знали, мовчали і купували український хліб. Це окрема історія «бізнесу на крові».

Травма з назвою «страх голоду» була надзвичайно глибокою. Тому люди, сім'ї яких пережили Голодомор, часом мають специфічне ставлення до їжі: ірраціональний страх голоду спонукає їх до створення великих запасів їжі, накопичення та надмірного її споживання.

Фото надане Історичним товариством Канзасу

Хліб ритуальний

Хліб у нашій культурі — це більше, ніж харч. Це — сакральний об'єкт, оберіг, символічна жертва, втілення божества. Його цілують, ним присягають, ним зустрічають, скріплюють договір. Хліб — синонім добробуту та їжі загалом. Зверніть увагу на подібність слів жито і жити в українській мові. Тематика хліба та хліборобства також є у народному мистецтві (кераміка, писанки, образотворче мистецтво). Про хліб є безліч прикмет і прислів'їв.

Від народження і до смерті

Новонародженій дитині клали у головах хліб, як знак життя, та ніж — на оборону перед злом. Хресних батьків запрошували, обмінюючись з ними хлібом. На хрестини хліб несли замотаним у рушник, щоб дитя було з хлібом та не було голим.

Весільний хліб — коровай — об'єднував у собі драматургію весілля та слугував комунікатором, символічною мовою. Він є символом згоди на шлюб; з ним запрошували гостей на весілля та благословляли молодих; він символізував поєднання двох родів. Окрім короваю, випікалося багато іншого весільного обрядового печива.

Майже кожна подія в обрядовому році українців мала свій призначений хліб. Багато практик зберігається і досі: калита на Андрія; дідух, кута та колачі на Різдво; паски та баби на Великдень; мандрики на Петра і Павла; шулики з маком на Маковея. Покидала цей світ людина теж у супроводі хліба — маленькі хлібчики, які покійному клали за пазуху, коливо з пшениці та меду як поминальна страва.

Який хліб їли у Львові

Мені ближчою є галицька та львівська кухня, тому особливо цікаво розповісти, які хліби випікали у Львові вже в XIII ст.: житній хліб «разовий» із борошна просіяного один раз і «питльований» із добре просіяного борошна; пшеничний хліб із

Весільний хліб-коровай роботи Ляристи Зелік (64-й Відділ, округа Нью Йорк)

непросіяного борошна, або просіяного не більше одного разу; сухарі — спеціально спечений і висушений у печі хліб; бублики-обарінки, прецлі та рогаики; коржі, смажені на олії, з сиром, маком або шафраном; плетінки із сиром; медяники та пряники. Більшість найменувань збереглися до нині. Хіба що змінилися властивості збіжжя та смак компонентів.

Матриця борщу

Здається, в Україні немає людини, яка б не була фахівцем з борщу. Борщ є універсальним об'єднувачем, своєрідним маркером поділу на «свій» і «чужий». Але водночас він породжує найбільше суперечок — який він, єдино-правильний борщ?

Скажу відразу: не існує єдиного, правильного, справжнього борщу. Натомість існують борщі, які бувають настільки різними, що навіть не кожен українець, який виріс глибоко зануреним у «курс борщу», може уявити це різноманіття. Щоб пояснити його глибину, я уклала кілька інфографік, що показують «борщову» різноманітність. Та навіть вони не охоплюють усіх можливих варіантів, тому прошу вважати це «бета версією» борщової матриці.

Насамперед потрібно розуміти, що склад борщу дуже відрізняється залежно від місцевих традицій і приватних смакових уподобань. Як вже зауважувала, для українців борщ став «їжею можливостей» — через спільність ідеї та різноманітність доступних компонентів на певній території розвивався широкий спектр різноманітних борщів. Творець «свого борщу» розвиває його смак залежно від того, які компоненти має та які його особисті вподобання. Проте завжди керується спільною ідеєю борщу — страви, впізнаної за призначенням, смаковим профілем і кольором.

Цікаво, що не завжди обов'язковим компонентом борщу є буряк. Також борщ відрізняється густиною, що залежить від регіональних традицій і приватних уподобань. Гарним прикладом рідкого «питного» борщу є т. зв. панський борщ у філіжанках або «*consomme borshch*», що варять із додаванням шері або мадери.

За температурою борщ може бути холодним («холодник») і гарячим. З моїх спостережень, холодники популярніші на Західній Україні та Білорусі, частинах Польщі та Литви. У старих книгах є багато рецептів бурякового холодника.

Залежно від основи, борщ може бути як вегетаріанським, так і на м'ясному бульйоні. Основою

О. Бахматюк (O. Bahmatiuk), 1842, 1845

для безм'ясного борщу може бути вода, овочі, гриби або рибний бульйон. Домашня птиця та різні м'ясні бульйони — основа м'ясного борщу. Основа для м'ясного борщу, особливо для білого, є також копчене м'ясо, ковбаси.

Смаковий профіль українського борщу коливається між квасним і солодким. Можуть бути також гостріші варіанти, проте вони є винятками. Є багато компонентів, які визначають кінцевий смак борщу. Найдавнішим підкислювачем був квас, який спочатку готувався на основі трав, а згодом — буряка. Коли помідори прийшли в наші краї, то в регіонах інтенсивного вирощування вони стали одним з найпопулярніших агентів кислого смаку.

Дуже цікава змінна у творенні борщу — це додатки, які є місцевими спеціалітетами або просто доступними. Так, у районах, що прилягають до річок чи озер і де рибу сушать у соломі або солять, риба є одним із компонентів борщу. Особливістю подільського борщу є копчені груші. Моє улюблене доповнення — вушка із чорносливом і білими грибами для пісного борщу на Святвечір.

І, очевидно, всі інгредієнти, які ми вкладаємо в борщ, впливають на його колір. Навіть більше, правильний колір міфологічного єдиного і єдино справжнього борщу — це окрема тема для обговорення.

«МОЮ РОДИНУ КАТУВАЛИ НА ДОНБАСІ, Я РОЗПОВІДАЮ ЇЇ ІСТОРІЮ У СВОЇХ КАРТИНАХ»

Мистецький проєкт Юлії Гасіо відкриває в США правду про війну

Ганна Твердохліб, 111-й Відділ ім. Алли Горської, Лос-Анджелес

Чоловіки, яких тримали у підвалах і змушували закопувати частини інших людей у землю. Рідна мама, яка за ковбасу наймає хлопчину відремонтувати вибиті вікна у квартирі. Усе це — на картинах мисткині Юлії Гасіо, яка розповідає американцям про те, що насправді відбувається у центрі Європи, у її рідному Луганську. Юлія Гасіо — членкиня 111-го Відділу ім. Алли Горської СУА в Лос-Анджелесі. Художниця викладає у Каліфорнійському державному університеті, м. Лонг Біч.

«Я американка за вибором, але українка за кров'ю», — каже Юлія у біографії на власному сайті, — на своїх картинах і малюнках я зображую травми, які через війну останні шість років отримують мої найближчі рідні на Сході України».

«Art and War» як переклад страшної історії

Уже у двох містах Каліфорнії — Лонг Біч і Фресно — пройшли виставки робіт з проєкту Ю. Гасіо «Art and War: Donbas, 2014 to the Present». Цикл картин присвячено цивільним жертвам російсько-української війни на Донбасі.

Для «Нашого життя» авторка поділилася задумом: «Я не журналістка, не письменниця, і я не була у зоні війни... Я намагаюся у своїх картинах показати те, що мені розповіли мої батьки, моя родина. Намагаюся так передати їхню історію. Як художниця, я маю це зробити... це мій обов'язок — «перекласти» їхню історію. І я рада, що союзники зацікавилися цим проєктом та посприяли з організацією виставок». «Я переписую страхітливі та жахливі події з використанням фігури, символіки та іконопису. Символи та акти насильства, спричинені цивільному населенню, зображуються... як фокусна точка цілої серії творів. Я зображую трансформацію суспільства, що переживає насильство та етнічні чистки», — додала Юлія.

«Не розумію, чому війну не називають війною»

Оскільки знає реалії російсько-української війни та справжній стан справ на Сході, Юлія Гасіо найбільше дивується тим, що російську агресію досі офіційно називають різними обхідними термінами: «Чомусь війну в Україні не називають війною... Тож мета мого проєкту — просвітня. Коли я знаю, що моя родина пройшла катування, то мені дуже важко назвати те, що на Донбасі, "громадянською війною" або якимось АТО». Терористичні акти у США чи світі, нагадує вона, це є зовсім не те, що зараз відбувається в Україні, і це дуже різні речі.

Художниця працювала над проєктом близько трьох з половиною років. Її полотна вражають не лише змістом, але й розміром: перший колаж від 3 до 10 метрів. На картинах є мама Юлії, яка залишає квартиру і стає переселенкою. Таких нині в Україні — тисячі. «У нашій квартирі вибито вікна. З часом мама змогла їх забити, але там ціла історія, як вона найняла хлопця за шмат ковбаси, щоб відремонтував шибки. У 2014 там навіть не було чим харчуватися!», — ошелешує авторка.

«Потім, — веде вона далі, — малюнок розміром десь 2 на 1 метр про пробудження моєї національної свідомості, про розуміння повномасштабного обману, загальнослов'янського міту, який розсіявся, мов туман, з початком війни». Картина з птахами — це метафора про воєнні реалії, в яких опинилася Україна. Інші полотна — про зруйновані оселі луганців. І ще — колаж з фотографії, яку позичив випадковий знайомий, військовий медик.

«Їх не змушували вбивати, але вбивали у них на очах»

Коли слухаєш розповідь Юлії про історію її сім'ї, то волосся стає дибки, незалежно від того, скільки вже чув про нинішню Україну. Її батька, двоюрідного брата і дядька схопили просто на вулиці. Їх тримали у підвалах, змушували працювати, зокрема, закопувати частини тіл інших людей. «Їх не змушували вбивати, але на їхніх очах вбивали інших, — з боєм каже союзниця. — Я не знаю, як вони звідти вийшли, думаю, що змогли відкупитися грошима». Їх так і не змусили вступити до про-російських військ, але і виїхати звідти їм теж дуже

Юлія Гасіо. Залишаючи дім / Yulia Gasio. Leaving Home

Юлія Гасіо. Спіраль вниз / Yulia Gasio. Spiraling Down

важко: треба продати житло, знайти нове, отримати місце роботи. Хоч і вийшли з полону, але фактично де були, там і залишилися. Сподіваюся, батько таки зможе виїхати, але ж скільки людей ще зостануться».

Також вражає історія й інших членів луганської родини художниці: «Мої двоюрідні родичі виїжджали з Луганщини на початку війни. Але за пів року, не отримавши допомоги від уряду як переселенці, змушені були повернутися додому. Було непосильно розпочати життя “з нуля”, без роботи та житла. “Зрозуміли, що нікому тут не потрібні, та й повернулись додому”, — саме так мені сказала сестра, повертаючись у “сіру” зону».

Тому «Мистецтво і війна» — проєкт про те, як найближчі рідні американської мисткині стали полоненими російських окупантів. Виставки в Каліфорнії присвячені також усім людям, які пройшли схожий життєвий шлях або так само зазнали катувань.

«У 21 рік мені здавалося все можливим, як у Голлівуді»

Юлія Гасіо народилася в Луганську. Згадує, у юнацькому віці «надивилася голлівудських фільмів, помріяла — приїду і зможу все, у 21 все здається можливим». І — змогла: отримала дві вищі освіти у сфері мистецтва, стала викладачем, працює на двох факультетах університету м. Лонг Біч. «Зараз я дивлюся назад і не розумію, як це мені в голову прийшло: самій, з одним квитком, приїхати до штатів, почати все “з нуля” з освітою. Це була моя мрія — працювати у мистецтві, адже у Луганську батьки самі за мене вирішили, мовляв, потрібно бути викладачкою англійської мови, бо творчістю не зароблятиму», — згадує Юлія.

Світ не знає про нашу війну

«Якщо в Америці хоч якось обговорюється Крим, то про Донбас мовчать. Про те, що там десятки тисяч людей загинули, тисячі і тисячі переселенців... І ми ще й досі це російське вторгнення не називаємо правдиво війною», — прошу авторку проєкту розповісти про реакцію відвідувачів виставки, і вона пояснює, що американці здивовані. Кажуть: «Що? У центрі Європи? І ми про це нічого не знаємо?»

«В американських ЗМІ я не бачу, щоб показували військові дії в Україні. Але щоразу бачу здивування моїми картинами, і це після шести років війни, на жаль!», — ділиться художниця. На її переконання, нині важливо відкрити діалог про справжні причини неоголошеної війни та руйнівну силу проросійської пропаганди в Україні. Як художниця, Юлія бачить свою роль саме у використанні доступних їй засобів — творчих — для спонукання до критичної думки, до обговорення, зустрічних розповідей.

«Ця серія картин покликана привернути увагу до постійного болю і страждання мирного населення в Україні. Вони також повинні слугувати для мене терапією, щоб прийняти те, що моя сім'я постраждала і її життя назавжди змінилося. Найімовірніше, я ніколи не повернусь до рідного міста через небезпеку. Цей проєкт став моїм паломництвом через переоцінку власного минулого, щоб зріло сформувані моє нове майбутнє», — каже Юлія Гасіо.

ПАМ'ЯТНИ МОНЕТА І БАНКНОТА

«До 150-річчя від дня народження Лесі Українки»

З 21 січня 2021 р. в Україні ввели в обіг пам'ятну монету номіналом 20 грн і сувенірну банкноту «До 150-річчя від дня народження Лесі Українки» номіналом 200 грн, які Національний банк України (НБУ) випустили на вшанування поетеси.

Сувенірна срібна монета номіналом 20 грн.

Сувенірна срібна банкнота, що відтворює дизайн оновленої банкноти номіналом 200 грн. (Фото з сайту НБУ)

«Присвячено українській поетесі, драматургу, перекладачці, літературному критику і громадській діячці — Лесі Українці (Ларисі Петрівні Косач). Леся Українка — одна з найвидатніших українських митців слова. Багатогранний талант письменниці виявився в найрізноманітніших жанрах — ліриці, епосі, драмі, прозі, публіцистиці. Її творчість сповнена глибоких патріотичних почуттів до України», — так прокоментували подію на офіційному сайті НБУ.

За описом, що надав банк, на аверсі монети номіналом 20 грн розміщено: «угорі напис УКРАЇНА, праворуч від якого малий Державний Герб України; композицію, що символізує яскравий, емоційний, багатий світ поезії Лесі Українки: ліворуч на дзеркальному тлі — стилізовані під свічі образи чоловіка та жінки; праворуч — ключ журавлів, над яким номінал та рік карбування монети».

На реверсі монети на тлі стилізованих гілок із листям зображено портрет Лесі Українки, роки її життя і написи «Леся Українка / Л. Косач-Квітка / (В літературі Леся Українка)» як факсиміле Лесі Українки.

Діаметр монети — 50 мм; маса дорогоцінного металу в чистоті — 62,2 г; тираж — 2500 штук.

Срібна банкнота номіналом 200 грн відтворює дизайн оновленої банкноти номіналом 200 грн зразка 2019 р. На ній зображено: портрет Лесі Українки (1871—1913) — видатної української письменниці (лицьовий бік); в'їзну вежу Луцького замку (зворотний бік). Виготовлена Банкнотномонетним двором НБУ зі срібла 999,9 проби; маса в чистоті — не менше 124,4 г; розміри: 133×66×1,35 мм, тираж — 300 штук. Елемент оздоблення — голограма (відтворює оптично-змінний елемент SPARK у вигляді водяної лілії).

11 лютого 2021 р. під час електронного аукціону НБУ продав пам'ятних монет та сувенірної продукції на понад 430 тис. грн. Серед іншого — усі висталені на продаж 20 сувенірних срібних банкнот, що відтворюють дизайн оновленої банкноти номіналом 200 грн зразка 2019 р. з портретом Лесі Українки (у футлярах) на загальну суму майже 167 тис. грн.

Ihor Magun, MD, FACP

MOTHERS AND FATHERS AND FAMILY LOVE

There is no greater love than the love between a parent and a child. It is, in fact, the most potent form of love that can be experienced, and it involves both physical and emotional factors.

Being a mother is probably the hardest but most rewarding job a woman will ever have. Assuming this role is assuming a responsibility that is virtually endless. Motherhood begins at conception and grows stronger throughout pregnancy. From the start, motherly love consists of personal sacrifices, including a willingness to give up anything for the welfare of the child. Providing a good, safe, and happy environment always drives maternal love. Mothers feel even stronger love when this is achieved.

Research shows that experiencing and benefiting from the maternal bond affects our lives even in adulthood. The relationships we have with our mothers serve as templates that mold our individual capacities to enter all future emotional relationships. This includes romantic relationships, healthy attitudes toward sex, better reasoning, good judgment, and emotional stability.

The bonding relationship between a father and child is somewhat different than the bond children have with mothers. It should be noted that fatherhood roles also differ in various cultures and continue to evolve with each successive generation. But in most cases, the bond with children begins during pregnancy, manifesting itself as anticipation of the birth of the child. Most father and child bonding, however, is forged after the child is born.

In our current culture, fathers play a more proactive role than fathers of previous generations. This role includes active participation in daily activities such as feeding, partaking in bedtime routines, and all other aspects of infant care. Fathers, like mothers, have an impact on a child's personality development. But one particularly unique feature that comes with being a father is providing a feeling of security and safety.

Another thing to consider is the entire family unit. Family love encompasses bonds that are characterized by respect, deep affection, and loyalty. Family traditions, special days, occasions, and cultural rituals reinforce these bonds. Ideally, family love is unconditional and is filled with mutual respect coupled by working toward goals for the good of the entire family. Family is an institution that you join without choosing, and it should be noted that no parent or family is perfect. But most parents instinctively aim to do their best to make things work for the good of the child and the entire family unit.

As we celebrate Mother's Day and Father's Day, let's take time to think about our mothers, fathers, and families and recall the unique relationships we have all experienced. Hopefully, everyone has fond memories to reflect on and share.

Happy Mother's Day
and Happy Father's Day to all!

Стефанія Оглаб'як-Дацків

76-й Відділ, Детройт

Стефанія Оглаб'як-Дацків народилася 11 квітня 1924 р., а відійшла у вічність 31 жовтня 2020 р.

76-го Відділу, хоча і приєдналася до США у зрілому віці. Вона вирізнялася своїми працелюбством і жертівністю.

Після смерті першого чоловіка Михайла Стефанія одружилася з Зеноном Дацків. Зенон радо допомагав відділу під час влаштування імпрез, коли Стефанія була головою 76-го Відділу. У Великому пості відділ щорічно влаштував імпрезу «Оселедець». Були й інші свята, але Стефа присвячувала спеціальну увагу саме імпрезі «Оселедець»: її розважальна частина була дуже цікавою, а «буфетова» — смачною та обов'язково з маринованим оселедцем домашнього приготування. Крім того, Стефанія була протоколярною секретаркою округи Детройт і референткою суспільної опіки.

Вічна їй Пам'ять!

Рома Дигдало, 76-й Відділ, Детройт

Стефанія Оглаб'як-Дацків народилася в Україні і ще молодю у 1944 р. разом з чоловіком Михайлом Оглаб'яком виїхала в Німеччину, де перебувала до 1950 р. Після того сім'я переїхала до Америки та замешкала у Детройті. Стефанія була зразковою членкою

Ксеня Кучер

76-й Відділ, Детройт

Ксеня Кучер народилася у Львові у 1924 р. Відійшла у вічність 27 серпня 2020 р. на 96-му році життя.

ла до Торонто (Канада). Тут Ксеня запізнала Володимира Кучера, що приїхав на відвідини з США. Ксеня і Володимир побралися у 1951 р. і сім'я поселилася в Детройті. У подружжя було троє дітей — Ігор, Марта і Ліда, які навчалися у школі Непорочного Зачаття та відвідували Пласт.

Приємно було бувати у домі Кучерів, де Ксеня, як добра господиня, завжди гостинно приймала приятелів і добрих знайомих, а чоловік Володимир, який був членом Капелі Бандуристів, розважав гостей своїм співом. У короткому часі, коли діти підросли, Ксеня вступила до США і стала членкою 63-го Відділу. Коли родина переїхала до м. Воррен, Ксеня перейшла до 76-го Відділу і була його головою дві каденції, а також певний час — на позиції культурно-освітньої референтки, яка їй особливо підходила і де вона працювала з ентузіазмом. Ксеня добре знала літературу, а тому завжди пропонувала цікаві та корисні теми, як

Після закінчення середньої школи почала медичні студії. Але, з огляду на воєнні події, як і тисячі інших втікачів подалася з родиною на захід у 1944 р. Під кінець війни родина опинилася у Зальцбурзі (Австрія), у 1948 р. переїха-

і інформацію про визначних жінок.

Ксеня понад 20 років була вчителькою у школі українознавства та навчала української мови у школі Непорочного Зачаття. Довгі роки присвятила

громадській діяльності, але недуга змусила її відійти від активної праці.

Відійшла у вічність 27 серпня 2020 р. на 96-му році життя. У відділі залишилося небагато союзниць, які з нею працювали. Тож нехай ця згадка про неї буде визнанням і подякою за її довголітню віддану працю.

Вічна Їй Пам'ять.

Рома Дигдало, 76-й Відділ, Детройт

Анна (Нуся) Гембара Сафян

83-й Відділ, Нью Йорк

Анна (Нуся) Гембара Сафян народилася 2 серпня 1931 р. у селі Ушковичі Львівської обл. Пішла у засвіти 28 березня 2021 р.

все робила з великою пристрасстю, радістю та любов'ю. З великою вірою у Бога вона присвячувала своє життя родині та громаді. Для неї важливим було дотримуватися сімейних традицій і проводити час з сім'єю.

Їй вдавалося також приділяти багато уваги громаді — школі та церкві св. Юрія, Українському музеєві у Нью Йорку (тривалий час була волонтеркою), Клубу українських сеньйорів.

Анна Сафян була довголітньою членкинею 83-го Відділу СУА Округу Нью Йорк, і союзники згадують її теплими словами вдячності. У відділі очолювала різні референтури, а упродовж кількох каденцій була заступницею голови. «Ми ж союзники. І треба це зробити... Треба допомогти», — часто зверталася Анна Сафян до членкинь відділу з різними благодійними пропозиціями. Тактовна та мудра, щира та працювита, добра й терпелива — вона завжди тримала високо звання союзниці. І зовсім мало не дочекалася «Золотого значка» на честь 50-річчя перебування в СУА, що їй мали вручити на ХХХІІ Конвенції.

Залишилися у смутку відданий чоловік Володимир, дочки Рона Сафян і Рена Сафян Кордеро з чоловіком Орландо, онуки Грегорі Ривак, Наталія Кордеро Джадж, подружжя Дениса Христорфер Кордеро, подружжя Британі, правнуки Макензі та Деклан Джадж.

Вічна пам'ять славній українці Анні Сафян! Нехай американська земля буде їй пухом!

**Рона Сафян, донька Анни Сафян,
Люба Шатанська, голова 83 Відділу СУА**

Анна та її батьки Йосиф і Параскевія, брати Іван і Владик, втікаючи від російської окупації, проживали і працювали в таборах у Міттенвальді (Німеччина). З Божого благословення, у 1949 р. родина імігрувала до США. Через рік після прибуття в Америку Анна одружилася з колишнім односельцем Володимиром Сафяном, з яким у злагоді та любові прожила 71 рік.

Труднощі війни та іміграції зробили з Анни працювиту, сильну та стійку жінку. Вона

Виправлення

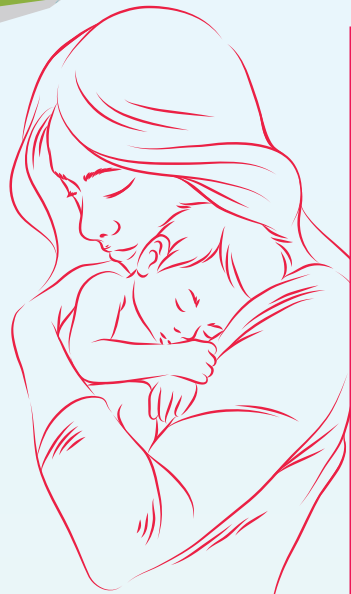
У журналі за березень у згадці про св. п. Надю Савчук має бути такий текст: «відбувалися урочисте Засвічення ялинки та велична імпреза до Дня Героїнь (спільно з ОЖ ООЧСУ) та «п. Надя була заступницею голови Об'єднання Українців в Америці «Самопоміч», відділ Нью Йорк».

НАШИМ ДІТЯМ

Конвалії

Оповідання

Любов Дмитришин-Часто,
письменниця, Норт Порт, Флорида

У другу неділю травня відзначають велике свято — День матері. Запровадили його у 1910 році у Фінляндії, а люди у різних країнах світу відразу його підхопили. У 1928 році це свято прийшло і в Україну: люди прийняли його охоче і День матері гармонійно увійшов у життя українців. Однак не на довго, бо у 1939 році радянська влада його скасувала. Повернули свято аж у 1991 році за часів відновлення незалежності України. І це дуже приємно, що наші матусі мають свій особливий день. Бо на цій планеті немає ріднішої та світлішої людини, як мати.

Любі діти! Бережіть своїх матусь, безмежно любіть їх, турбуйтеся про них, говоріть їм щирі слова любові та підкріплюйте їх добрими справами. І не тільки у День матері, але завжди робіть для мами щось приємне та проявляйте повагу і вдячність!

Андрійко, як хлопець, любить тільки хлоп'ячі забави. Найприємніше бігати за м'ячем по подвір'ю, а коли ще й у товаристві з кимось, то це вже безмежне задоволення. Друге улюблене заняття — рибалка. Рибалити він ходить тільки у товаристві тата. Вони до цього завжди ретельно готуються: нашуковують хробачків, лагодять вудичі, мама складає їм до торбинки полуденок, бо вони йдуть надовго. Дорогою вони розмовляють, а над річкою або над озером сидять тихенько і спостерігають за поплавками, щоб, коли вони зануряться у воду, вчасно смикнути за вудичку. Тоді над головою злітає сріблястий злиточок — рибина. Вони з татом завжди приносять риби на добру юшку. Ще Андрійко любить їздити на велосипеді, але тільки в товаристві Наталки, що живе поруч.

Вона завжди їде слідом і весело сміється, бо він виробляє на своїм велосипеді усілякі викрутаси, навіть піднімає переднє колесо, а їде тільки на задньому. Наталка такого не вміє, але йому не забороняє.

Деколи Наталка зупиняється на лузі, куди вони їздять, і йде збирати квіти, а Андрійко чекає при дорозі. Звичайно він нетерпеливиться і безперестанку кличе її:

— Чи ти вже, Наталко? І що в тих квітах? Зараз зів'януть, то пощо їх зривати?

— Вони дуже гарно пахнуть,— відповідає на те Наталка.— І дуже гарні. Тільки подивися...

Але Андрійко навіть не хоче дивитися, бо квіти — не чоловіча справа. Коли ж Наталка підносить китицю квітів до його носа, він відвертається.

Та ось одного разу сталося непередбачене. Вони з татом рибалили і на гачок вхопилася така велика риба, що вудичка зламалася, коли витягали її. Після того тато захотів зловити ще одну таку й Андрійко віддав йому свою вудичку, а сам побіг на лужок.

На лузі було багато квітів. Андрійко навіть пошкодував, що немає Наталки — вона б дуже тішилася. І тут йому вперше спало на думку: а чим то вона, власне, тішиться, що такого незвичайного є у квітах? Він зупинився і став приглядатися. Назви квітів Андрійко знав, бо Наталка весь час їх називала. Тепер була весна і густо цвіли конвалії. Вони ніби зтягнули галявину білозеленим покривалом, що густо-солодко пахло. Було їх так густо, що й ступити ніде.

Андрійко схилився і пильно вдивлявся в квіти. Від них линув такий чарівний аромат, ніби тут була фабрика парфумів. Але Андрійко так і не простягнув руки, щоб зірвати бодай одну квітку. І раптом йому здалося, що конвалії дивляться на нього. Так-так, дивляться... Він навіть протер очі, бо ж такого не могло бути справді. Але ж ні — вони дивляться. Навіть одна моргнула. А ось і друга моргнула, і третя... Ой, що це, таж вони всі моргають до Андрійка, то закриваючи, то розкриваючи свої білі пелюсточки. І тут Андрійко почув ласкавий шепіт:

— Чому ти не любиш нас? Хіба ми не гарні, хіба ми не пахнемо, хіба наші личка не білі? Андрійко перелякано озирнувся, але тато виднівся на березі озера, тож не було тут нікого більше і нема чого боятися. Він знову подивився собі під ноги і знову почув той самий шепіт. Поле жило, дихало, пахнуло, переливалося зірками-діамантами роси на зеленому листячку. А квіточки продовжували все так же моргати. Й Андрійко, вже без страху, нагнувся нижче, приглядаючись до міцної, найвищої гілочки конвалії. На ній легенько колихалися білі квіточки в ряд, від найбільшої внизу до найменшої вгорі. І з кожної усміхалося до нього дівоче личко. Одне було зовсім як Наталчине, друге... Але він більше не міг сказати, до кого вони подібні. Проте, були такі гарні, такі веселі, що Андрійко мимоволі всміхнувся: от, не знав, де шукати товариства, а воно — поруч. Він простягнув руку до гілочки, але тут же відсмикнув. На цей рух усі личка заусміхалися й зашепотіли:

— Ти можеш нас зірвати, якщо любиш нас... Вдома ми будемо довго прикрашати твою кімнату. Або можеш подарувати нас комусь, кого ти дуже любиш.

— Але я ніколи не збираю квітів, — промовив Андрійко. — Мені буде соромно. І Наталка буде сміятися...

— Усі жінки і дівчата люблять квіти, — знову зашепотіли конвалії, — і ми щасливі, що можемо тішити їх. Але нам потрібен хтось, хто нас може презентувати, бо самим нам не вибратись із цього лугу.

— О, в такому разі я зроблю це, — погодився Андрійко й несміливо зірвав першу гілочку.

— Мене теж, мене теж візьми додому, — зашепотіли інші квіточки. — Ми всі хочемо подивитися, як живуть люди...

Але тут почувся густий шелест і десь з глибини виринув голос:

— Не поспішайте всі покинути луг, хтось мусить залишитися, щоб наступної весни дати нове покоління конвалій.

— О, це правда, — погодився Андрійко, — інакше тут не буде такого чудового лугу і я не зможу прийти до вас знову.

Він зірвав ще кілька гілочок, склав у маленький букетик й обережно почав виступати з-поміж квітів.

На березі озера Андрійко покropив конвалії водою, щоб їм не було гаряче від сонця. Але тато вже не рибалив, а чекав на нього, щоб іти додому. Дорогою Андрійко весь час поглядав на квіти й бачив, що вони тішаться й підморгують йому. Він подумав, що покладе їх на столику так, щоб ніхто не бачив. Але конвалії, видно, відгадали його думки, бо загойдалися й зашепотіли:

— Подаруй нас своїй мамі, вона теж любить квіти...

Справді, моя мама любить квіти, а я ніколи про це не подумав, засоромився Андрійко. І коли вони підійшли до хати, Андрійко, приховуючи незручність, подав мамі, що саме вийшла їм назустріч, пучок конвалій.

Те, що сталося в цю хвилину з маминим обличчям, він ніколи не забуде: мама ніби змінилася, очі засяяли, як росинки на лузі, вона піднесла квіточки до обличчя і глибоко вдихнула:

— Яка краса... І як пахнуть... Дякую, синочку.

А Андрійко подумав: чому я раніше не знав, що квіти мають такий дивний чар.

Пляцок «ВИШИВАНКА»

Іра Онишкевич, Львів

ТІСТО

1 склянка (6,5 унції) цукру
 1 склянка (7 унцій) сметани
 4 жовтки
 5,5 унції маргарину/масла
 1 ч. л. (0,5 унції) соди, гашеної оцтом
 2 ст. л. (2 унції) какао
 17 — 17,5 унції борошна
 варення/джем
 горіхи (будь-які)

КРЕМ

18,5 унції сметани
 7 унцій цукрової пудри
 3,5 унції масла

На Галичині цей пляцок настільки люблять, що навіть пекли його у вигляді вишиваного рушника довжиною аж 16 метрів! Він до того популярний, що можна знайти чимало його переписів — кожна господиня додає щось своє, немовби закодовуючи та перетворюючи в особливий оберіг родини. Пропоную старий, перевірений роками і поколіннями моєї родини, дуже смачний варіант цього пляцку.

ПРИГОТУВАННЯ

Замісити тісто, як на пироги, додаючи складники у порядку, як запропоновано вище. Розділити на чотири частини, до однієї додати какао. Замотати харчовою плівкою; світле тісто покласти у холодильник, а темне — у морозилку.

Одну частину білого тіста розкачати, помастити зверху улюбленим варенням/джемом, посипати подрібненими горіхами. Присипати 1/3 частиною тертого тіста з какао. Збити 4 білки у пишну піну та 1/3 частиною утвореної маси покрити верх паляниці. Повторити такі самі дії з двома іншими частинами білого тіста. Випікати при температурі 350° F 40 — 50 хв (краї коржів мають злегка підрум'янитися).

Спечені коржі покласти один на один, перемащуючи кремом. Зібраний пляцок зверху залити шоколадною помадкою (3,5 унції розтопленого шоколаду змішати з 5 унціями молока), посипати горішками, прикрасити кольоровою присипкою (за бажанням, можна створити взор) та залишити у холодильнику на 12 год (щоб просякся кремом).

Пляцок виходить дуже смачним. Нехай Вам усе вдається.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Почесні голови СУА:
Анна Кравчук, Ірина Куровицька
Маріянна Заяць – голова СУА

NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

Honorary Presidents:
Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj
Marianna Zajac – President

ЕКЗЕКУТИВА

Ліда Яхницька	1-ша заступниця голови
Христина Бойко	2-га заступниця голови
Надя Нинка	3-тя заступниця голови
Ірина Бучковська	секретарка скарбник
Віра Кушнір	фінансова секретарка
Валентина Табака	вільна членкиня
Наталія Павленко	вільна членкиня
Оксана Скипакевич Ксенос	парляментарист

EXECUTIVE COMMITTEE

Lydia Jachnycky	1 st Vice President
Christine Boyko	2 nd VP — Membership
Nadia Nynka	3 rd VP — Public Relations
Iryna Buczkowski	Secretary Treasurer
Vera N. Kushnir	Financial Secretary
Valentyna Tabaka	Officer-at-Large
Natalia Pawlenko	Officer-at-Large
Oksana Skypakewych Xenos	Parliamentarian

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ярослава Глинська	Детройт
Лариса Заїка	Філадельфія
Лідія Слиж	Нью Йорк
Оксана Лодзюк Кривулич	Нью Джерзі
Галина Ярема	Огайо
Катерина Івасишин	Чікаґо
Катерина Таньчин	Нова Англія
Аліса Сердюк	Центральний Нью Йорк
Оля Черкас	зв'язкова віддалених відділів
Іванка Олесницька	зв'язкова вільних членкинь

REGIONAL COUNCIL PRESIDENTS

Yaroslava Hlinska	Detroit
Larysa Zaika	Philadelphia
Lidia Slysh	New York City
Oksana Lodziuk Krywulych	New Jersey
Halyna Yarema	Ohio
Katherine Iwasyszyn	Chicago
Kateryna Tanchyn	New England
Alisa Serdyuk	Central New York
Olya Czerkas	Liaison for Branches-at-Large
Ivanka Olesnycky	Liaison for Members-at-Large

РЕФЕРЕНТУРИ

Ока Грицак	суспільної опіки
Анна Кравчук	стипендій
Софія Геврик	у справах культури
Оксана Лодзюк Кривулич	соціальних засобів комунікації
Наталія Павленко	мистецтва та музею

STANDING COMMITTEE CHAIRS

Oka Hrycak	Social Welfare
Anna Krawczuk	Scholarship
Sophia Hewryk	Cultural Affairs
Oksana Lodziuk Krywulych	Social Media
Natalia Pawlenko	Arts and Museum

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Рома Шуган	голова
Рената Заяць	членкиня
Ірена Рішко	заступниця членкині
Орися Зінич	заступниця членкині

AUDITING COMMITTEE

Roma Shuhan	Chair
Renata Zajac	Member
Irene (Tatiana) Rishko	Alternate Member
Irena (Orysia) Zinycz	Alternate Member

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP/
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone/Fax: 732-441-9530
E-mail: nazustrich@verizon.net

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM
222 East 6th Street, New York, NY 10003
212-228-0110 / Fax: 212-228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

СВЯТКУВАННЯ 95-ЛІТТЯ ЛІДЕРСТВА

XXXII Конвенція СУА

відбудеться віртуально 5 червня 2021 року

Напередодні конвенції 16 травня відбудеться віртуальний круглий стіл, під час якого делегатки матимуть можливість зустрітися з референтками СУА (суспільної опіки, стипендій, членства, мистецтво та музею, у справах культури, зв'язків з громадськістю, соціальних засобів комунікації, освіти, архівної), щоб обговорити резолюції конвенції, які визначатимуть напрямки діяльності організації на наступні три роки. На конвенції делегатки будуть голосувати за запропоновані резолюції, за зміни до статуту, а також за склад нової Управи та Контрольної Комісії. Конвенційний звіт буде опубліковано у журналі «Наше Життя» за серпень місяць.

Бажаємо всім делегаткам цікавої та захопливої конвенції!

Розправляймо ширше наші крила!

The UNWLA

XXXII National Convention

CELEBRATING 95 YEARS OF LEADERSHIP

will be held virtually on June 5, 2021

Ahead of the convention, a May 16 virtual Roundtable will give delegates the opportunity to meet with the chairs of the UNWLA's standing committees (Social Welfare, Scholarships, Membership, Arts & Museum, Culture, Public Relations, Social Media, Education, Archives) to discuss resolutions for the convention – resolutions that will set the direction for the organization for the next three years. At the convention, delegates will vote on the adoption of the proposed resolutions as well as on bylaw amendments, and will also elect National Officers and members of the National Board and Audit Committee. A full report on the convention will appear in the August issue of *Our Life*.

Wishing all delegates an interesting, engaging, and exhilarating convention!

Spreading Our Wings!